

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Ο Αναρχικός εύχεται σ'όλους τους δραπέτες ό,τι καλύτερο και - φυσικά - να παραμείνουν ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ.

ΑΘΗΝΑ, 31 ΜΑΡΤΗ 1996 - τεύχος 119

Η ΠΝΟΗ ΠΟΥ ΘΑ ΤΟΥΣ ΣΑΡΩΣΕΙ

«Βέβαια. Έπρεπε να σκύψω μπροστά στον ένα και, χαϊδεύοντας ηδονικά το μαύρο σεβιότ –παφ, παφ, παφ, παφ– "έχετε λίγη σκόνη" να ειπώ "κύριε Άλφα".

Ύστερα έπρεπε να περιμένω στη γωνία, κι όταν αντίκριζα την κοιλιά του άλλου, αφού θα 'χα επί τόσα χρόνια παρακολουθήσει τα αισθήματα και το σφυγμό της, να σκύψω άλλη μια φορά και να ψιθυρίσω εμπιστευτικά: "Αχ, αυτός ο Άλφα, κύριε Βήτα...".

Έπρεπε, πίσω από τα γυαλιά του Γάμμα, να καραδοκώ την ιλαρή ματιά του. Αν μου την εχάριζε, να ξεδιπλώσω το καλύτερο χαμόγελό μου και να τη δεχτώ όπως σε μανδύα ιππότου ένα βασιλικό βρέφος. Αν όμως αργούσε, να σκύψω για τρίτη φορά γεμάτος συντριβή και ν' αρθρώσω: "Δούλος σας, κύριέ μου".

Αλλά πρώτα-πρώτα έπρεπε να μείνω στη σπείρα του Δέλτα. Εκεί η ληστεία γινόταν υπό λαμπρούς, διεθνείς οιωνούς, μέσα σε πολυτελή γραφεία.

Έπρεπε να σκύψω, να σκύψω, να σκύψω. Τόσο που η μύτη μου να ενωθεί με τη φτέρνα μου. Έτσι βολικά κουλουριασμένος, να κυλώ και να φθάσω.

Κανάγιες!

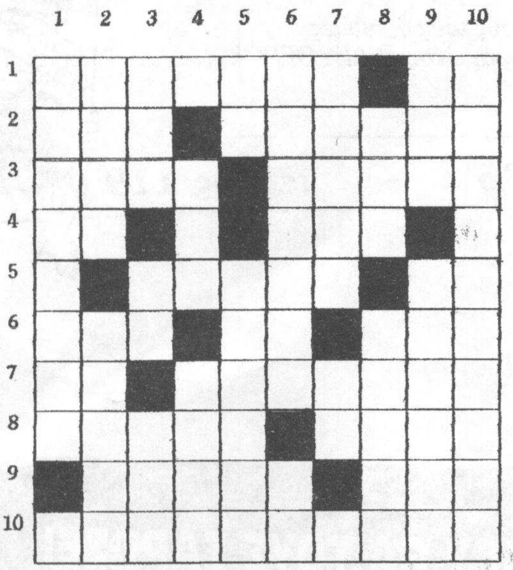
Το ψωμί της εξορίας με τρέφει. Κουρούνες χτυπούν τα τζάμια της κάμαράς μου. Και σε βασανισμένα στήθη χωρικών βλέπω να δυναμώνει η πνοή που θα σας σαρώσει»...

Κ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ (Αποσπάσματα)

Μικρή συμβολή ενάντια στη ρουφιανιά, το γλύψιμο και την υποταγή που προωθεί και που χρειάζεται αυτή η κοινωνία του κράτους και του κεφαλαίου.

ΧΑΝΙⒶ ΓΕΝΑΡΗΣ '96

Σταυρόλεξο νο.41 ... έτσι απλά...

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ

1. Ιταλός Αναρχικός του περασμένου αιώνα, πρωτεργάτης της εξέγερσης του Σαν Μικέλε και συγγραφέας Σύνοψης του Κεφαλαίου του Μαρξ - Αρχαϊκός τύπος της πρόθεσης «εις». **2.** Βλέπω - Κι έτσι λένε τον παράλογο. **3.** Ζοάν..., Καταλανός ζωγράφος του πρώτου μισού του αιώνα που έζησε στη Νέα Υόρκη - Μερικές φορές είναι ασήκωτο. **4.** Εκφράζει δισταγμό ή αντίθεση - Μέτρο ευαισθησίας φίλμ. **5.** Ιδεολογική κατάληξη (ανάποδα) - Τα δικά σου (αρχαία). **6.** Πόλη του Βελγίου, θέατρο άγριων μαχών του 1ου Παγκ. Πολέμου που έδωσε το όνομά της σε πολεμικό αέριο - Ο ποταμός Πάδος στα ιταλικά - Αντιστασιακή οργάνωση επί χούντας που ανέπτυξε βομβιστική δράση (αρχικά, ανάποδα). **7.** Έρρινο σύμφωνο - Όργανο συμμόρφωσης υλικών. **8.** Δεν ενώνονται παρά με κόμπο - Η τουρκική λέξη για την «φωτιά», που εμφανίζεται και στον τίτλο Αναρχικού περιοδικού της Κωνσταντινούπολης. **9.** Είδος κομματιού της κλασσικής μουσικής - Το «τους» διαλεκτικά. **10.** Τον συναντούμε στο εμπορικό ναυτικό.

ΚΑΘΕΤΑ

1. Πασίγνωστη η Παρισινή... **2.** Τραγούδι, αλλά κλασσικό - Αυτά δεν τρώγονται ευχάριστα. **3.** Σεμπαστιέν..., Γάλλος Αναρχικός του περασμένου αιώνα, εκδότης της Le Libertaire κατά τη δεύτερη περίοδό της - Γράψτε ΣΡ - Τον διαθέτουν οι ποταμοί και η ιστορία. **4.** Ο συμβολισμός του «μεγάλου ροκέ» στο σκάκι - Περιοχή της Αγγλίας. **5.** Πρόθεση πριν από φωνήεν - Προστακτική... σκύλων, μυλωνάδων. **6.** Γάλλος Αναρχικός που «συμπαθούσε» ιδιαίτερα τους δικαστές - Αγγλική διάζευξη. **7.** Γραμμή πλεούμενων (αιτιατική, ανάποδα) - Διαδέχθηκε την «Ταχυδρομική Αεροπορική Εταιρεία» (αρχικά). **8.** Αρχαία κατάρα - Δεν είναι πάντοτε ευήκοα. **9.** Συμπαραγωγός του συστήματος «Άρτεμις 30» - Ιδρώνουμε να τις γεμίσουμε και μας τις αδειάζει η εφορία (ανάποδα). **10.** Στις μέρες μας, τον παριστάνει ακόμα κι ο Σημίτης !

Κάγκελλα... Κάγκελλα... Κάγκελλα παντού!

Έτσι θέλει την Αθήνα ο «μπλε» δήμαρχος, Δημήτρης Αβραμόπουλος. Θα βάκει λέει κάγκελλα στους δρόμους, για να μην παρκάρουν τα αυτοκίνητα και για να μην μπορούν οι πεζοί να περπατούν όπως τους γουστάρει και για να μην μπορεί κανείς, τελικά, να φύγει απ'το οικοδομικό τετράγωνο-φυλακή του...

Α, ναι ! Σ'ένδειξη του ότι τα βρήκε με το ΠΑΣΟΚ, θα βάψει τα περίπτερα... πράσινα !

Τη σημαία του δήμου, την έχει βάψει και κόκκινη, πρός τιμήν, βέβαια, του ΚΚΕ...

(Αλήθεια, τί αδίκημα διαπράττει κάποιος αν κάψει τη σημαία του δήμου; ή αν πετάξει μαύρη μπογιά σε πράσινο περίπτερο; ή αν πάρει ένα κάγκελλο κι αρχίσει να σπάει τα κεφάλια όσων θέλουν να του περιχαρακώσουν την ήδη περιχαρακωμένη ζωή του;...).

Λύσεις προηγουμένου σταυρολέξου (νο.40, τεύχος 118)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Λ	Ε	Ο	■	Γ	Κ	Ο	Ρ	Ι	■
2	Ω	Ν	■	Α	Σ	Ι	Ρ	Ε	Π	Μ
3	Τ	Ι	Ν	Α	■	Ε	■	Κ	Ε	Α
4	Ρ	Α	■	Α	■	Β	Α	Λ	■	Λ
5	Ε	■	Η	■	Α	Ο	■	Υ	Κ	Α
6	Α	Μ	Π	Ε	Λ	■	Ε	■	Ι	Τ
7	Μ	Π	Ρ	Α	Σ	Ε	Ν	Σ	■	Ε
8	Ο	Ρ	Ο	Σ	■	Ρ	Ω	Τ	Α	Σ
9	Ν	Ι	Κ	■	Σ	Ο	Ν	Α	Ρ	Τ
10	■	Κ	Α	Τ	Α	Λ	Ω	Ν	Ι	Α

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης, όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων.

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος ζ΄

Στο σημερινό τεύχος θα κάνουμε ένα μικρό «διάλειμμα». Δεν θα ασχοληθούμε με κάποια συγκεκριμένη οργάνωση. Θα παραθέσουμε έναν πίνακα ακροδεξιών οργανώσεων που έδρασαν στην Ελλάδα τα πρώτα μεταχουντικά χρόνια.
Το πλήθος αυτών των οργανώσεων (πολλές είναι απλώς ομαδούλες ή παρέες) είναι τουλάχιστον εντυπωσιακό. Οι «ιδεολογικές» τους διαφορές εμφανίζονται κι αυτές σημαντικές.
Κι όμως, όλες αυτές οι οργανώσεις δρουν στα ίδια πλαίσια κι έχουν κοινούς στόχους και κοινές - εν πολλοίς - πρακτικές.

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΑΕΤΟΣ	ΑΘΗΝΑ - Εμμανουήλ Μπενάκη 5	Φιλοβασιλικός	Κ.Κουμέλης, Ν.Ντασκουρέλος κλπ.	Πρωτοεμφανίσθηκε τον Ιούλιο του 1974. Διέθετε και «τμήμα νεολαίας».
→ «ΑΝΘΙΜΟΣ ΓΑΖΗΣ» Μορφωτικός Σύλλογος.	ΒΟΛΟΣ	Εθνικιστικός		Πρωτοεμφανίσθηκε το καλοκαίρι του 1974
→ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ	ΑΘΗΝΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	Εθνικιστικός		Προχουντική παρακρατική οργάνωση. Το 1964 διαλύθηκε με την υπ'αρ.18454/64 απόφαση του πρωτοδικείου Αθήνας. Ξαναφάνηκε με συνθήματα σε τοίχους το φθινόπωρο του 1974.
→ ΑΡΑΧΝΗ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	Βασιλοχουντικός-Εθνικιστικός	Βασίλειος Κασελάς Αντώνιος Μιχαλόπουλος Γεώργιος Λεονάρδος Μιχαήλ Στέφας «Αντόνιο», κλπ.	Εμφανίσθηκε το Γενάρη του 1975 με την πρόκληση μιας σειράς βιαίων επεισοδίων και την προετοιμασία άλ-λων βιαιοτέρων. Κάτω από την πίεση της κοινής γνώμης, η αστυνομία την διέλυσε τον Ιούλιο του 1976.
→ ΑΡΙΟΙ	ΑΘΗΝΑ-ΠΕΙΡΑΙΑΣ-ΚΟΚΚΙΝΙΑ	Φασιστικός - Μεταξικός - Αρχαιολατρικός (προκηρύξεις ακόμη και υπέρ της ομοφυλοφιλίας).		Εμφανίσθηκε το καλοκαίρι του 1975, με τρυκάκια και συνθήματα στους τοίχους (κυρίως της Κοκκινιάς). Έκτοτε δεν ξανακούστηκε. Πιθανότατα επρόκειτο για παρέα νεαρών Τεταρταυγουστιανών.
→ ΑΧΑΙΟΙ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός - Μεταξικός	«Αρχηγός» εμφανιζόταν ο Ανδρέας Δενδρινός	Ομάδα που προέκυψε από διάσπαση της «Τετάρτης Αυγούστου», το καλοκαίρι του 1974.
→ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	ΑΘΗΝΑ-Λεωφόρος Αλεξάνδρας 120	Βασιλικός	Φ.Δημητρόπουλος	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1974.
→ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ - Σολωμού 74 β΄. Τηλ. 538531 (το 1975)	Βασιλικός	Αλέξανδρος Κουντουράς (αρχηγός) Γεράσιμος Βανδώρος Χρύσανθος Γεωργούλας Ηλίας Σόγιας, κλπ.	Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1974 και λειτουργεί ακόμη στην ίδια διεύθυνση. Είχε παράρτημα στην Άμφισσα και «νεολαία». (βλ. ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ).
→ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ	ΑΘΗΝΑ - Σολωμού 74 β΄.	Βασιλικός	Αλέξανδρος Κουντουράς (αρχηγός) Πεχράκης Ι.Κουρεντής Ευριπίδης Ρεβελάκης Γιώργος Καψάλης Δημήτριος Θεοδοσίου Κωνσταντίνος Βλάχος Δημήτριος Κόλλιας Σοφία-Ρόζα Βεργή Χαρ.Νταουσάκης (πρόεδρος ΒΕΠ Μεσσηνίας), κλπ.	Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1974. Το έμβλημά της ήταν το στέμμα με μιαν ελληνική σημαία που περνούσε μέσα απ'αυτό, διαγώνια. Είχε παραρτήματα σε Μεσσηνία, Πάτρα, Ρόδο, Κιάτο και Θεσσαλονίκη, όπου εξέδιδε και την εφημερίδα «ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗ ΕΘΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ». Ο αρχηγός της ήταν και αρχηγός της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ. Αρχικά στην Κοραή 2 και αργότερα στην Ακαδημίας	Βασιλικός	Γεώργιος Κουρούκλης (αρχηγός) Δημήτριος Κόλλιας Ευριπίδης Ρεβελάκης Γιάνναρος Μπερδεμπές Αναστάσιος Παναγόπουλος Παντελής Τριανταφύλλου, κλπ.	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1974. Παραρτήματα : Κέρκυρα, Βόλος, Λακωνία, Ρόδος, Πάτρα, Θεσσαλονίκη, Ηλεία, Καστοριά, Μέγαρα... Είχε και «νεολαία. Έμβλημά της ήταν το στέμμα.
→ ΕΓΓΥΗΤΑΙ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ		Βασιλικός		Ομαδούλα που εμφανίστηκε με τρυκάκια & συνθήματα σε τοίχους τον Οκτώβρη του 1975. Έκτοτε εξαφανίστηκε.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΝΕΩΝ		Φασιστικός - εθνικιστικός		Φοιτητική ομάδα (καταγόμενη από την ΕΚΟΦ). Εμφανίστηκε το φθινόπωρο του 1975, με προκηρύξεις στα πανεπιστήμια.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΑΘΗΝΑ - ΠΕΙΡΑΙΑΣ	Βασιλικός - φασιστικός - εθνικιστικός		Σχηματίστηκε από νεαρούς βασιλόφρονες του Πειραιά την άνοιξη του 1975. Περιορίστηκε στην αναγραφή συνθημάτων σε τοίχους που τα υπέγραφε σαν ΕΑΝΕ και με το έμβλημα «Β2» ή «Κ2» (Κωνσταντίνος Β΄ Βασιλεύς).
→ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ		Φασιστικός - εθνικιστικός		Ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 1975. Εμφανίστηκε με προκηρύξεις σε εφημερίδες τον Απρίλη του 1976. Έκτοτε εξαφανίστηκε.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΣΤΑΣΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικιστικός		Έδρασε με προκηρύξεις και αναγραφή συνθημάτων το φθινόπωρο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΒΟΡΕΙΟΕΛΛΑΔΙΤΩΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ - Εγνατία 22 & Λέοντος Σοφού 26. Τηλ.: 532783 (1975).	Βασιλικός	Ιωάννης Κόνιαρης (πρόεδρος-αρχηγός), Θεόδωρος Πιτσίκας (γενικός γραμματέας), Δημήτριος Κρυπατός, Αικατερίνη Θεοδωράκου, κλπ.	Ιδρύθηκε στα τέλη του 1974 σαν παρακλάδι της ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ στη Θεσσαλονίκη.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Φιλοχουντικός - ακροδεξιός αστικοδημοκρατικός	Πέτρος Γαρουφαλιάς, Γεώργιος Αλφαντάκης, Γεώργιος Σούτης, Ιωάννης Μάστορας, Κοσμάς Αντωνόπουλος, Χρήστος Αντωνόπουος, Αλέξανδρος Δεστούνης του Νικ, Α. Διαλυνάς, Γεώργιος Κακατσίδης, κλπ.	Πρόκειται για το πρώτο ακροδεξιό κόμμα που διεκδίκησε βουλευτική έδρα μετά τη χούντα. Ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 1974.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΛΑΚΩΝΩΝ «Ο ΛΕΩΝΙΔΑΣ»	ΑΘΗΝΑ - ΣΠΑΡΤΗ	Βασιλικός - φασιστικός	Παναγιώτης Ρογκάκος (πρόεδρος), κλπ.	Εμφανίστηκε την άνοιξη του 1978.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΝΕΩΝ	ΑΘΗΝΑ - Μητροπόλεως 50	Βασιλικός - φασιστικός - εθνικιστικός		Μαθητική παράταξη βασιλοφρόνων με παράρτημα στη Θεσσαλονίκη. Ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΜΕΛΕΤΩΝ	ΑΘΗΝΑ - Γαμβέττα 4	Βασιλικός	Γ. Βακαλόπουλος, κλπ.	Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1975. Εξέδιδε την ΕΘΝΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικοσοσιαλιστικός		Εμφανίστηκε με προκηρύξεις στις αρχές του 1975. Έκτοτε αγνοείται η τύχη της.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικιστικός		Εμφανίστηκε με προκήρυξη τον Αύγουστο του 1975.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ «ΚΥΑΝΗ ΦΑΛΑΓΞ»		Φασιστικός - μεταξικός		Εμφανίστηκε με συνθήματα σε τοίχους και τρικάκια στην Αθήνα, αλλά και σ'άλλες πόλεις, το φθινόπωρο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ	ΑΘΗΝΑ - Μιχαλακοπούλου 27	Βασιλικός - εθνικιστικός	Μάρθα Κουσουλάκου του Γεωργίου, κλπ.	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΗ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΑΘΗΝΑ - Μενάνδρου 26.	Εθνικοσοσιαλιστικός	Δημήτριος Ναστούλης. Δημήτριος Τριανταφύλλου, Παναγιώτης Μπούγος, κλπ.	Εμφανίστηκε στα μέσα του 1975 και εξαρθρώθηκε από την αστυνομία το φθινόπωρο του ίδιου χρόνου, αφού βρέθηκε οπλοστάσιο στα γραφεία της (σπίτι του Ναστούλη). Εξέδιδε τα έντυπα ΓΕΓΟΝΟΤΑ και ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ κι ετοίμαζε την έκδοση του ΝΑΖΙΣΤΗ.
→ ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΝΩΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ	ΑΘΗΝΑ - Νικηταρά 6.	Βασιλικός	Νικ.Λουμάκης, κλπ.	Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1975.
→ ΕΘΝΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικοσοσιαλιστικός	Στρατής Συνοίκης, Χρυσομάλλης, Χονδρογιάννης, Ελένα Μελλέα, κλπ.	Ιδρύθηκε το φθινόπωρο του 1974. Εξέδιδε το ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΙΜΑ. (βλ. και ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ).
→ ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΩΣ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός	Αθανάσιος Θωμόπουλος, κλπ.	Μικρή ομάδα βασιλοφρόνων. Τον Ιούλιο του 1975 εξέδωσε την εφημερίδα ΕΘΝΙΚΟΝ ΦΩΣ.
→ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΕΣ ΦΟΙΤΗΤΑΙ		Εθνικιστικός		Εμφανίστηκαν με προκηρύξεις στα πανεπιστήμια τον Μάρτη του 1976.
→ ΕΘΝΟΚΡΑΤΙΚΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ	Εθνοσοσιαλιστικός		Εμφανίστηκε με προκηρύξεις την άνοιξη του 1976.
→ ΕΛΕΥΘΕΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός		Εμφανίστηκε με προκηρύξεις το φθινόπωρο του 1974.
→ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός	**Μιλτιάδης Παναγιώτου του Π.** **Μιλτιάδης Καπράλος του Γ.** **Δημ. Γεώργας** **Πέτρος Παναγιώτου του Μ.** **Ειρήνη Γεραμάνη του Σπ.** **Ειρήνη Κουσαθανά** **Σπυρίδων Ματαράγκας** **κλπ.**	Έδρασε με προκηρύξεις το πρώτο δεκαήμερο του Ιουλίου του 1976.
→ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΒΑΣΙΛΟΦΡΟΝΩΝ ΔΥΤΙΚΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ	ΜΟΝΑΧΟ, ΔΥΤ.ΓΕΡΜΑΝΙΑ	Βασιλικός	**Γρηγόριος Δρακόπουλος (πρόεδρος της ΕΔΧΕΒΔΓ)**	Εμφανίστηκε με επιστολές στον ελληνικό τύπο, αλλά και με προκηρύξεις, στα τέλη του 1975. (βλ. κι όσα γράψαμε στα προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού)
→ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΕΣΧΗ	ΑΘΗΝΑ	Χουντικός	**Παύλος Μανωλόπουλος** **Σπ.Κοντομάρης κλπ.**	Ιδρύθηκε το 1973. Μετά την πτώση της χούντας διαλύθηκε και δεν ξαναφάνηκε με αυτή την ονομασία. Τα στελέχη της, ωστόσο, τα βρίσκουμε να «διαχέονται» σ'όλες σχεδόν τις μεταδικτατορικές ακροδεξιές οργανώσεις.
→ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός		Εμφανίζεται με προκηρύξεις το καλοκαίρι του 1974.
→ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ	Χουντικός	**Εκατοντάδες μέλη σ'όλη τη χώρα.**	Το ΕΠΟΚ ιδρύθηκε το 1973, σε μια προσπάθεια των Παπαδοπουλικών να «πολιτικοποιήσουν» τη δημόσια ζωή. Διαλύθηκε το 1974. Τα μέλη του πέρασαν σε άλλες οργανώσεις →

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

→

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΦΩΣ		Χριστιανοφασιστικός-χουντικός	Ιερώνυμος Κοτσώνης	Πρόκειται για ομάδα που συσπειρωνόταν γύρω από το ομώνυμο έντυπο που εξέδιδε (ήδη πριν την πτώση της χούντας) ο τέως αρχιεπίσκοπος Ι. Κοτσώνης.
→ ΕΛΛΗΝΟΛΑΤΡΕΣ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός	Σταύρος Σταυρόπουλος (αρχηγός) κλπ.	Μικρή ομάδα πρώην «τεταρταυγουστιανών».Εμφανίστηκε με προκηρύξεις το 1975
→ ΕΛΜΟΚ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Υπέγραφε τρυκάκια που κυκλοφόρησαν το Γενάρη του 1975 στο κέντρο της Αθήνας. Τα αρχικά παραμένουν ανερμήνευτα.
→ ΕΜΠΡΟΣ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	Εθνικιστικός-φιλοχουντικός	Δημήτριος Σφαέλλος	Εμφανίστηκε στα τέλη του 1974 με την έκδοση ομώνυμης εφημερίδας. (βλ. και προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού).
→ ΕΝΩΣΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Βασιλικός-φιλοχουντικός		Εμφανίστηκε το 1976 και πλαισίωσε το «Λαϊκό Κόμμα» του Τ.Παναγόπουλου
→ ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	Ναζιστικός-βασιλικός	Χαρ.Σαραντάκος Παν.Αρκουδάκος κλπ.	Εμφανίστηκε με τρυκάκια τον Ιούλιο του 1975. (βλ. και ΚΙΝΗΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ).
→ ΕΝΩΣΙΣ ΝΕΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ	Βασιλικός	Κωνσταντίνος Τσίτουρας κλπ.	Εμφανίστηκε το 1975.
→ ΕΝΩΣΙΣ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΚΛΗΡΙΚΩΝ		Χριστιανοφασιστικός		Εμφανίστηκε το καλοκαίρι του 1975 με επιστολές σε ακροδεξιές εφημερίδες.
→ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΚΟΙΝΟΥ		Χουντικός		Εμφανίστηκε τον Απρίλη του 1976 με επιστολές σε ακροδεξιές εφημερίδες για την αποφυλάκιση των χουντικών.
→ ΙΕΡΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΦΟΙΤΗΤΩΝ ΙΕΡΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΜΟΡΦΩΣΕΩΣ		Χριστιανοφασιστικός-χουντικός		Εμφανίστηκε τον Απρίλη του 1976 με επιστολές σε ακροδεξιές εφημερίδες, ζητώντας την αποφυλάκιση των χουντικών.
→ ΚΙΝΗΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ	ΑΘΗΝΑ. Σωτήρος 19, Πλάκα.	Ναζιστικός-βασιλικός	Π.Αρκουδάκος	Εμφανίστηκε με προκηρύξεις τον Ιούλιο του 1975. (βλ. και ΕΝΩΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ).
→ ΚΙΝΗΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΩΤΗΡΙΑΣ	ΑΘΗΝΑ. Εθνικής Στέγης 45, Άνω Νέα Σμύρνη	Ναζιστικός-βασιλικός	Χαρ.Παπαγεωργίου	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1974 με προκήρυξη υπέρ (εκτός πολλών άλλων) της επανόδου του Γλύξμπουργκ.
→ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	Χουντικός		Εμφανίστηκε το φθινόπωρο του 1976 με επιστολές υπέρ της αποφυλάκισης των χουντικών σε ακροδεξιές εφημερίδες.
→ ΚΙΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΟΤΗΤΑ	ΑΘΗΝΑ. Κ.Σταυροπούλου 23 (τηλ. 841168) και Σταδίου 28 (τηλ.3234262).	Χουντικός		Εμφανίστηκε με προκηρύξεις την άνοιξη του 1976.
→ ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ	ΑΘΗΝΑ. Μητρομάρα 7 (τηλ. 9228766)	Φασιστικός-χουντικός		Εμφανίστηκε με προκηρύξεις την άνοιξη του 1976.
→ ΚΟΜΜΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ	ΑΘΗΝΑ. Μαρίκας Κοτοπούλη 10 ΠΕΡΑΜΑ. Βασιλέως Παύλου 159.	Ναζιστικός	Παναγιώτης Μπούγος (αρχηγός) κλπ.	Εμφανίστηκε τον Ιούλιο του 1974. Ο Μπούγος ήταν και μέλος της ΕΘΝΙΚΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΕΛΛΑΔΟΣ του Δ.Ναστούλη. Το έμβλημα του ΚΕΑ ήταν ένας μαύρος οδοντωτός τροχός με μια κόκκινη αστραπή →

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΚΙΝΗΜΑ ΕΛΛΗΝΟΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Ελληνολατρικός-ναζιστικός	Νικόλαος Ηράκλειτος	Εμφανίστηκε το καλοκαίρι του 1974 με την έκδοση της εφημερίδας «Ο ΕΛΛΗΝ».
→ ΚΟΜΜΑ 4η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ	ΑΘΗΝΑ. Καλλιδρομίου 30	Φασιστικός-μεταξικός	Κωνσταντίνος Πλεύρης Τηλέμαχος Κόμπης Ανδρέας Δενδρινός Δημήτριος Δημόπουλος Γεώργιος Αδάμης Κυριακόγγονας Ιωάννης (Χανς) Διαμαντόπουλος Μανωλόπουλος Ιωάννης Κρατήρας Παυλίδης Σπ.Σταυρόπουλος κλπ.	Το Κ4Α προϋπήρχε της Απριλιανής δικτατορίας. Στη διάρκεια της χούντας «λούφαξε» και τα στελέχη του ασχολήθηκαν με άλλου είδους δραστηριότητες (π.χ. φασιστικές επιθέσεις στην Ιταλία, αγώνας για εξουσίες στα πλαίσια της χούντας κλπ.). Μετά την πτώση της χούντας ξανακάνει την εμφάνισή του με τον εκδοτικό οίκο «ΚΟΚΚΙΝΗ ΜΗΛΙΑ» και τις εφημερίδες «ΤΕΤΑΡΤΗ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ» και «ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΑΥΡΙΟΝ». Παράλληλα, «διακοσμεί» τους τοίχους της Αθήνας με τον γνωστό «μαίανδρο». Σύντομα, ωστόσο, ξεσπάει ο αγώνας για την ηγεσία ανάμεσα στον Πλεύρη και τον Δενδρινό και το Κ4Α διαλύεται. (βλ. και ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ).
→ ΚΟΜΜΑ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Αστικοδημοκρατικός-φιλοχουντικός	Σπυρίδων Μαρκεζίνης Σπυρίδων Ζουρνατζής κλπ.	Πρόκειται για το κόμμα που συνεργάστηκε με την παπαδοπουλική δικτατορία. Μετά την πτώση της χούντας διαλύθηκε και τα περισσότερα στελέχη του πέρασαν στη Νέα Δημοκρατία και στην Εθνική Πολιτική Ένωση (ΕΠΕΝ).
→ ΛΑΪΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ	ΑΘΗΝΑ. Λέκκα 23-25 (μέχρι το 1975) Δημοκρίτου 1 (στη συνέχεια).	Βασιλικός	Γ.Δημητριάδης	Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1974 κι αποσκοπούσε στην επαναφορά του Γλύξμπουργκ.
→ ΜΑΘΗΤΙΚΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ. Ζαΐμη 43	Φασιστικός-μεταξικός	Κ.Παπακωνσταντίνου («συντονιστής») Παν.Χατζέλης Κ.Λουκόπουλος Μπραβάκος «Δικέφαλος» (ψευδώνυμο) κλπ.	Ιδρύθηκε στις αρχές του 1976, ως «μαθητικό τμήμα» του ΚΟΜΜΑΤΟΣ 4ης ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. Εξέδιδε το περιοδικό ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΑΣΤΡΑΠΗ.
→ ΜΑΚΕΛΛΗΝ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	Ναζιστικός		Μικρή ομάδα. Εμφανίστηκε με συνθήματα στους τοίχους της Θεσσαλονίκης το καλοκαίρι του 1975.
→ ΜΑΥΡΗ ΓΑΤΑ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός		Εμφανίστηκε με συνθήματα στους δρόμους της Αθήνας το φθινόπωρο του 1974.
→ ΜΑΥΡΗ ΤΑΞΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός		Εμφανίστηκε το φθινόπωρο του 1975 με συνθήματα σε τοίχους της Αθήνας.
→ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΑΘΗΝΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός		Εμφανίστηκε το φθινόπωρο του 1975.
→ «ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΖΕΡΒΑΣ»		Φασιστικός-εθνικιστικός		Με το όνομα αυτό εμφανίζονται πολυάριθμες οργανώσεις «αγωνιστών εθνικής αντίστασης» σ'όλη τη χώρα. Για το ρόλο τους γράφαμε σε προηγούμενα τεύχη.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΝΕΑ ΤΑΞΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός	Αριστοτέλης Καλέντζης Ιωάννης Μάγγος Γεώργιος Πετρούτσος Λιόλιος Elio Massagrande * Claudia Bizzari * Δημήτριος Ναστούλης ** * Σύνδεσμοι με την ιταλική ORDINE NUOVO ** Σύνδεσμος με άλλες χιτλερικές οργανώσεις (ελληνικές και ξένες)	Εμφανίστηκε το 1974. Ανέπτυξε βομβιστική δράση. Συμμετείχε και σε άλλες ενέργειες (ληστείες κλπ.). Στη Νέα Τάξη θα αναφερθούμε εκτενέστερα σε προσεχές τεύχος. Έμβλημά της (διεθνώς) είναι ο σταυρός εντός κύκλου, το επάνω σκέλος του οποίου καταλήγει σε αιχμή βέλους.
→ ΝΕΑ ΦΙΛΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ	ΑΘΗΝΑ. Ασκληπιού 52	Φασιστικός		Εμφανίστηκε με προκηρύξεις το καλοκαίρι του 1976.
→ ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΚΙΝΗΜΑ	ΑΘΗΝΑ. Μπόταση 5	Εθνικοσοσιαλιστικός-ελληνολατρικός	Παναγιώτης Ζακόκουλος	Ιδρύθηκε τον Αύγουστο του 1974 ως «μαθητικό τμήμα» του ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ. Εξέδιδε το περιοδικό ΕΘΝΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ. Δεν αποκλείεται οι ιδρυτές του να εμπνεύσθηκαν τον τίτλο από την ομώνυμη οργάνωση που δρούσε το 1963 στα πλαίσια της ΕΚΟΦ.
→ ΝΕΟΛΑΙΑ ΜΑΡΚΕΖΙΝΗ	ΑΘΗΝΑ	Αστικοδημοκρατικός-φιλοχουντικός	Διονύσιος (Σάκη) Σπέντζας	Πρόκειται για τη νεολαία του ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΩΝ. (βλ. παραπάνω). Μετά τη διάλυση του κόμματος, ο Σάκης Σπέντζας πέρασε στη ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ.
→ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΘΝΙΚΙΣΤΩΝ	ΜΟΝΤΡΕΑΛ, ΚΑΝΑΔΑΣ	Χουντικός	Παναγιώτης Μαυρομμάτης	Ιδρύθηκε το καλοκαίρι του 1975 με στόχο την αποφυλάκιση των χουντικών. Είχε παράρτημα στην Αυστραλία και συνεργαζόταν με την ΕΘΝΙΚΗ ΦΩΝΗ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ. Έμβλημα του Συνδέσμου ήταν το «πουλί» της χούντας.
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ ΚΙΝΗΜΑ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑ. Νάστου 51, Ηλιούπολη. β' διεύθυνση: Αγίου Κωνσταντίνου 49 (ΤΓ 463).	Βασιλικός	Νικ. Παπανικολάου (πρόεδρος) Δ. Μαυράκης (γενικός γραμματέας) κλπ.	Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1975.
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ		Φασιστικός		Εμφανίστηκε με συνθήματα σε διάφορες πόλεις το φθινόπωρο του 1975. Πιθανότατα πρόκειται για την ΕΘΝΙΚΗ ΣΤΑΥΡΟΦΟΡΙΑ του Φραγκίσκου Παπαγεωργίου που εξακολουθεί να δρα και σήμερα.
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΟΣ	ΑΘΗΝΑ	Εθνικιστικός-φασιστικός	Δ. Ιωάννου (πρόεδρος, συνταγματάρχης π.δ.)	Η ΠΕΑΑΠΔ προϋπήρχε, βέβαια της χούντας. Μετά τη χούντα, ανέπτυξε (όπως και πολλές άλλες οργανώσεις «παλαιών πολεμιστών») έντονη προπαγανδιστική δραστηριότητα για την επαναφορά του Γλύξμπουργκ, την αποφυλάκιση των χουντικών, κατά της νομιμοποίησης του ΚΚΕ κλπ.. →

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΕΝΩΣΙΣ ΒΑΣΙΛΟΦΡΟΝΩΝ	ΠΕΙΡΑΙΑΣ. Αλεπίδου 4.	Βασιλικός	Κ.Παπαθανασόπουλος Ε.Κωνσταντοόζος κλπ.	Ιδρύθηκε το καλοκαίρι του 1975. Είχε παραρτήματα σε Θεσσαλονίκη, Αγρίνιο, Κόρινθο, Ξυλόκαστρο, Τρίπολη και Άργος. Διέθετε και «τμήμα νεολαίας».
→ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΚΙΝΗΣΙΣ ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ	ΑΘΗΝΑ. Σκουφά 10.	Βασιλικός	Τζαννετής κλπ.	Ιδρύθηκε τον Ιούλιο του 1974 και διαλύθηκε μετά το δημοψήφισμα της 8 Δεκέμβρη 1974. Επικεφαλής της ήταν ομάδα αποστράτων αξιωματικών.
→ ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ «Ο ΠΑΛΑΜΙΔΗΣ»	ΝΑΥΠΛΙΟ	Φασιστικός-ελληνολατρικός		Ιδρύθηκε το 1976 κι ανέπτυξε προπαγανδιστική δράση, κύρια με επιστολές σε ακροδεξιά έντυπα.
→ ΣΤΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός		Εμφανίστηκε με επιστολή στον ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΚΟΣΜΟ, τον Ιούνιο του 1976, όπου απειλούσε με εκτέλεση τους «αριστερούς και αναρχικούς». Δεν ξανακούστηκε ποτέ.
→ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ & ΘΥΜΑΤΩΝ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΩΣ ΒΟΡΕΙΟΥ ΕΛΛΑΔΟΣ	ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	Φασιστικός-βασιλικός-φιλοχουντικός		Ισχύουν κι εδώ τα όσα γράψαμε παραπάνω.
→ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΟΦΡΟΝΩΝ ΕΛΑΣΙΤΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Εμφανίστηκε με προκήρυξη το φθινόπωρο του 1975. Φυσικά, επρόκειτο για προβοκατόρικη επιχείρηση άλλης φασιστικής ομάδας που δεν έγινε ποτέ γνωστή.
→ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ	ΑΘΗΝΑ. Ακαδημίας 61	Φασιστικός		Ισχύουν τα παραπάνω. Τον Μάρτιο του 1976 ο ΣΕΑΝΑ εξέδωσε το περιοδικό ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΕΔΡΕΙΑ που επιδιδόταν σε εθνικιστική-αντικομμουνιστική προπαγάνδα και τασσόταν υπέρ της αποφυλάκισης των χουντικών.
→ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΡΙΜΙΝΙΤΩΝ ΙΕΡΟΛΟΧΙΤΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Ισχύουν τα παραπάνω. (βλ. και προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού).
→ ΣΥΝΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Κι εδώ ισχύουν όσα είπαμε πιο πάνω.
→ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΠΑΡΑΤΑΞΙΣ	ΑΘΗΝΑ. Σατωβριάνδου 22	Βασιλικός-ναζιστικός	Γεώργιος Τριαντόπουλος	Η οργάνωση υπήρχε από το 1944. Επαναδραστηριοποιήθηκε τον Ιούλιο του 1975. (βλ. και προηγούμενα τεύχη του Αναρχικού).
→ ΣΩΜΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΛΚΙΜΩΝ	ΑΘΗΝΑ. Ακαδημίας	Φασιστικός-βασιλικός	Αλέξανδρος Καρανικόλας Με το Σώμα Ελλήνων Αλκίμων είχαν στενές επαφές ο Κ.Πλεύρης (του Κ4Α), ο Αχιλλέας Ασύλιας (ένας απ'τους φερόμενους ως εκτελεστές του «αυτοκτονημένου» φοιτητή Γιώργου Κωνσταντίνου) και πολλοί άλλοι «αστέρες» του φασιστοναζιστικού στερεώματος.	Το ΣΕΑ ιδρύθηκε το 1926. Τον καιρό της δικτατορίας (όπως είδαμε σε παλιότερα τεύχη του Αναρχικού) η δράση του παρουσίασε κά-ποια «ύφεση», χάρη στην αλληλοφαγωμάρα των στελεχών του. Μετά την πτώση της χούντας, οι Άλκιμοι κα-τορθώνουν να συσπειρώσουν (τουλάχιστον στα χαρτιά) 60.000 μέλη απ'όλη την Ελλάδα. Το 1976, το ΣΕΑ διαλύεται. Τα μέλη του περνούν ως επί το πλείστον στις φιλοβασιλικές οργανώσεις, παίρνοντας μαζί τους και τον οπλισμό τους : 1800 περίστροφα. →

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

ΟΝΟΜΑΣΙΑ	ΕΔΡΑ	ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ	ΜΕΛΗ	ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ
→ ΣΩΜΑ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΩΝ ΝΕΩΝ	ΑΘΗΝΑ	Ψασιστικός		Προϋπήρχε της χούντας. Μετά τη χούντα κυκλοφόρησε προκηρύξεις το φθινόπωρο του 1975
→ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Φασιστικός		Κυκλοφόρησε μια προκήρυξη τον Ιούλιο του 1975 και στη συνέχεια εξαφανίστηκε
→ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΑ ΔΗΜΟ-ΚΡΑΤΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ	ΑΘΗΝΑ	Αστικοδημοκρατικός-βασιλικός-φιλοχουντικός	Ιάκωβος Διαμαντόπουλος Γ.Ασημάκης κλπ.	Στη ΦΔΕ αναφερθήκαμε λεπτομερώς σε προηγούμενο τεύχος.
→ Χ	ΑΘΗΝΑ	Ναζιστικός-βασιλικός -		Πρόκειται για τη γνωστή οργάνωση του Γ.Γρίβα («Διγενή») που επανεμφανίσθηκε με φιλοβασιλικά συνθήματα στους τοίχους της Αθήνας το καλοκαίρι του 1975. Δρα και σήμερα. Έμβλημά της : το κεφαλαίο Χ, συνήθως με ένα στέμμα από πάνω.
→ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ (ΧΡΙΣΚΕΛ)	ΑΘΗΝΑ. Μάρνη 12	Φασιστικός-φιλοχουντικός	Σωκράτης Δημάρατος Φώτης Γκούρας Παν.Βανδώρος Γεώργιος Χατζάρης Αθ.Τσαρμακλής Παντ.Δημητριάδης * Ζαχ.Ζαχαρόπουλος Ιωάννης Στειακάκης Γ.Μαρκάκης Θ.Σαράντης Ο.Χρυσαφίδης Φ.Καϊνικ Γ.Αναγνώστου Ε.Αγγελάκος Α.Κλεώπας Κ.Λάλος Μ.Τσούτρας Ν.Παναγιωτόπουλος Β.Βλαχογιάννης Ν.Μπένς Σ.Φιλίππου Γ.Σεραφειμίδης Ν.Καρακάσης Χ.Μανιόπουλος Γ.Κοκοράκης Κ.Καψάλης κλπ. * Διέψευσε (1876) ότι ανήκε στο ΧΡΙΣΚΕΛ	Στο ΧΡΙΣΚΕΛ και στο ΧΡΙΚΕ (ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ ΕΛΛΑΔΟΣ) που προέκυψε από τη διάσπαση του πρώτου και την αποχώρηση του Φ.Γκούρα, αναφερθήκαμε ήδη σε προηγούμενο τεύχος.

Η έρευνά μας, βέβαια, δεν εξαντλείται στη δημοσίευση του καταλόγου αυτού. Όπως δεν σταματάει και η δράση των κάθε λογής ακροδεξιών.
Για την ιστορία, σημειώνουμε ότι τα περισσότερα στοιχεία προέρχονται από το αρχείο της αντιχουντικής ομάδας ΗΛΙΟΣΤΑΣΙΟ, το αρχείο της «ΟΜΑΔΑ» και από τα αρχεία αναγνωστών του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ.

Μερικοί αναγνώστες μας (ιδίως νεώτεροι στην ηλικία, αλλά και κάποιοι παλιότεροι) μας ρωτούν «Μα τί νόημα έχουν όλα αυτά;» Κι άλλοι προσθέτουν :Όλοι αυτοί που αναφέρετε, τώρα πια είναι ανύπαρκτοι...». ΛΑΘΟΣ! ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΝ... ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΝΑ ΔΡΟΥΝ. **Αντί για άλλη απόδειξη (επιφυλασσόμαστε όταν θα φτάσουμε στα αντίστοιχα μέρη της έρευνας), αντιγράφουμε την ακόλουθη «Ανακοίνωση-Πρόσκληση» :**

ΕΘΝΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΑΝΑΠΗΡΩΝ & ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ - ΕΝΩΣΙΣ ΤΡΑΥΜΑΤΙΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ - ΕΝΩΣΙΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ - ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ - ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΣ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΦΛΩΡΙΝΗΣ - ΕΘΝΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΟΜΑΧΩΝ ΝΟΜΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ «ΠΑΥΛΟΣ ΜΕΛΑΣ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ - ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Σας καλούμε να τιμήσουμε στις 11 Φεβρουαρίου 1996, ημέρα Κυριακή και ώρα 10 π.μ. στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Φλωρίνης, όπου θα τελεσθεί δοξολογία και θα ομιλήσει ο ακάματος αγωνιστής ιεράρχης μας κ.κ. Αυγουστίνος.
Μετά την δοξολογία στο σεπτό Στρατιωτικό Νεκροταφείο θα αναπεμφθεί επιμνημόσυνη δέηση, για τους ήρωας πεσόντας στην ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ και ευλαβικά θα στέψουμε τους απέριττους τάφους τους.

ΦΛΩΡΙΝΑ 1-2-1996

ΤΑ Δ.Σ.

Αν δεν έχει σημασία το τί λέει το παραπάνω, τότε σας λέμε ότι το αντιγράψαμε από τη «Χρυσή Αυγή» της 9-14/2/1996.

... μερικές διευκρινίσεις για το τεύχος 119 και όχι μόνο...

Πριν 9 χρόνια κι 9 μήνες, κάποιοι, διαπιστώνοντας τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε ο Αναρχικός - Αντιεξουσιαστικός «χώρος» στην ανασκευή των ψεμάτων και των συκοφαντιών που εξαπέλυε εναντίον του η «επίσημη» (κρατική, κομματική, εμπορική) προπαγάνδα, προχώρησαν στην έκδοση του Αναρχικού. Ενός δελτίου πληροφόρησης...

Μια από τις αρχές αυτού του Αναρχικού δελτίου ήταν η ελεύθερη και δωρεάν διανομή του, επειδή ακριβώς μια Αναρχική κοινωνία δεν είναι δυνατόν να βασίζεται στην κερδοσκοπική οικονομική πρακτική των κοινωνιών που οι Αναρχικοί θέλαν ανέκαθεν να ανατρέψουν.

Από την εποχή, τουλάχιστον, του Pierre-Joseph Proudhon, οι Αναρχικοί αντιπαραθέτουν στην οικονομία την ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ και στην κερδοσκοπία την ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΤΑ.

Όπως είναι ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ να ορίσουμε, λοιπόν, κάποιο ΑΝΤΙΤΙΜΟ για τον Αναρχικό, ΑΛΛΟ ΤΟΣΟ ΑΔΙΑΝΟΗΤΟ ΕΙΝΑΙ και το να θεωρήσουμε εαυτούς «χριστιανούς» που θα «αναλώσουμε» τους εαυτούς μας και τη ζωή μας για κάποια ΥΨΗΛΑ - αλλά ΟΧΙ ΚΟΙΝΑ - ΙΔΑΝΙΚΑ.

Και - δυστυχώς - με αρκετή πικρία, διαπιστώνουμε ότι οι ΑΞΙΕΣ ΤΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΤΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΕΣ. Δεν είναι κοινές όχι μόνο στο ευρύτερο κοινωνικό σύνολο, αλλά ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΟΙΝΕΣ ΟΥΤΕ ΣΤΟΝ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΟ ΑΝΑΡΧΙΚΟ - ΑΝΤΙΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟ ΧΩΡΟ...

Όταν, σε 119 τεύχη (περιλαμβανομένου και του 0) γράφουμε ότι «οικονομική ενίσχυση... απ'όσους συμφωνούν με τις αρχές μας» ΕΙΝΑΙ ΔΕΚΤΗ, εννοούμε ότι Η ΣΥΝΕΧΙΣΗ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΕΞΑΡΤΑΤΑΙ ΑΠΌ ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ. Η μέχρι τώρα ανταπόκριση των «συντρόφων» - με ελάχιστες εξαιρέσεις - υπήρξε ΜΗΔΕΝΙΚΗ.

Παρ'όλα αυτά, μέχρι τώρα κατορθώσαμε να «βγαίνουμε»... Χωρίς να πάψουμε να δίνουμε το τεύχος ΔΩΡΕΑΝ στους παραπάνω ΑΔΙΑΦΟΡΟΥΣ «συντρόφους».

Αναρρωτιόμαστε όμως : ΤΙ ΣΟΪ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ, ΑΦΟΥ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΜΟΙΒΑΙΟΤΗΤΑ ΤΗΝ ΘΕΩΡΟΥΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΜΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΤΟΥΣ;

Το παρόν τεύχος (119) περιέχει, όπως θα διαπιστώσετε, κάποιες παρωχημένες ειδήσεις. Αυτό οφείλεται στο ότι, ενώ ήταν ήδη έτοιμο από τα μέσα του Φλεβάρη, δεν μπορούσε να εκδοθεί επειδή ΔΕΝ ΥΠΗΡΧΑΝ ΛΕΦΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΟΦΛΗΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΜΑΣ ΣΤΟ OFFSET (ώστε να μπορέσουμε να έχουμε πίστωση για ετούτο το τεύχος)...

ΔΗΛΩΝΟΥΜΕ, ΩΣΤΟΣΟ, ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΛΛΑΖΟΥΜΕ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΜΑΣ. Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ ή ΘΑ ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΙ ΝΑ ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΜΟΙΡΑΖΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ (ΟΠΩΣ ΜΕΧΡΙ ΤΩΡΑ) ή ΘΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΝΑ ΒΓΑΙΝΕΙ.

Στο βιβλιοπωλείο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ (Βαλτετσίου & Εμμανουήλ Μπενάκη) θα υπάρχει κουτί «ενίσχυσης του Αναρχικού». Αν όχι τίποτε άλλο, έτσι θα μπορέσουμε να διαπιστώσουμε και το αν οι Αναρχικές ιδέες «έχουν πέραση» σ'όσους διακηρύσσουν πως είναι Αναρχικοί.

θνή... διεθνή... διεθνή... διεθνή... διεθ

ΓΑΛΛΙΑ : ΕΝΑ ΝΕΟ ΒΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΣΤΟ INTERNET. Το RA-L αποτελεί ένα νέο διεθνές «φόρουμ» αφιερωμένο στην παρουσίαση βιβλίων, στην έρευνα και στην θεωρητική συζήτηση, στην ιστορία και στην πολιτισμική συμβολή των ανά τον κόσμο Αναρχικών κινημάτων και σ'όλα τα σχετικά θέματα.

Ο Αναρχισμός ορίζεται ως απόρριψη κάθε μορφής «κυριάρχησης», έννοια που διακρίνεται από εκείνην της «εξουσίας». Η συζήτηση θα αναφέρεται βέβαια στην ιστορία των Αναρχικών κινημάτων, θα συζητιούνται, ωστόσο, κι όσα άλλα θέματα μπορούν να ενταχθούν στο παραπάνω πλαίσιο.

Το RA-L, λοιπόν, θα είναι ένα «διεπιστημονικό» δίκτυο : τα θέματα που θα καλύπτει ανάγονται σε διαφορετικές ερευνητικές σφαίρες, όπως η ιστοριογεωγραφία, η λαογραφία, η φιλοσοφία, η πολιτική επιστήμη, η οικολογία, η οικονομία, η τέχνη, η λογοτεχνία, η μελέτη των ουτοπιών, η μουσική... Η επικαιρότητα, οι νεοεμφανιζόμενες προοπτικές, τα βιβλία και τα άρθρα θα γίνονται αντικείμενο συζήτησης υπό το φως μιας «Αναρχικής» επιστημονικής σκέψης.

Το βήμα θα προσφέρει σ' όσους συμμετέχουν τη δυνατότητα ενός διαλόγου. Θα είναι ανοιχτό σ'όλους τους ερευνητές και μελετητές του Αναρχισμού, ανεξάρτητα από τις απόψεις τους γι'αυτόν.

Το παραπάνω πλαίσιο ορίστηκε έτσι, ώστε το RA-L ν'αποτελέσει ένα βήμα έρευνας και όχι απλής προπαγάνδας. Τα πάντα θα διεξάγονται δημόσια και τα κείμενα θα μπορούν ν'αναδημοσιεύονται αν το επιθυμεί ο συγγραφέας τους.

Το RA-L θα είναι τρίγλωσσο. Τα κείμενα θα πρέπει να γράφονται στα αγγλικά, στα γαλλικά ή στα ισπανικά.

Για περισσότερες πληροφορίες, προτάσεις, υποδείξεις κ.λ.π., μπορείτε να απευθύνεστε στον συντονιστή του δικτύου :

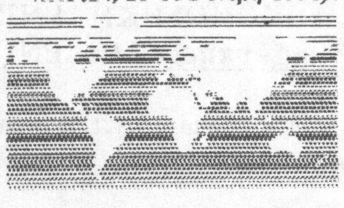
Ronald Creagh
Συ-συντονιστής : John P. Clark
E-mail :
rcreagh@alor.univ-montp3.fr
Ταχυδρομική διεύθυνση :
Ronald Creagh,
Universite Paul Valery
B.P. 5043,
34032 Montpellier cedex
France.
FAX : 0033-67 64 77 23.

Για να στείλετε μηνύματα ή κείμενα στο δίκτυο, η διεύθυνση του e-mail είναι :
ra-l@bred.univ-montp3.fr

Το πρόγραμμα διαχείρισης του δικτύου είναι το TULP. Για οδηγίες σχετικά με τη χρήση και τις εντολές του προγράμματος, μπορείτε να απευθύνεστε στη διεύθυνση (e-mail) :
listerv@bred.univ-montp3.fr
και πληκτρολογώντας την εντολή HELP.

Αν έχετε οποιοδήποτε πρόβλημα, απευθυνθείτε στο
listman@bred.univ-montp3.fr

(Le Monde Libertaire, no.1027, 25-31 Γενάρη 1996).

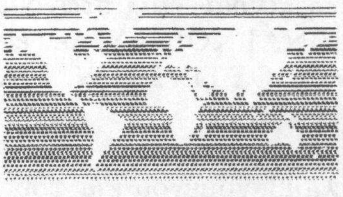

ΒΕΛΓΙΟ : ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΞΑΘΛΙΩΣΗ. Με το παραπάνω κεντρικό σύνθημα, οι Βέλγοι σύντροφοι των ομάδων «Les compagnons du partage» (Οι σύντροφοι στην μοιρασιά) και «Alternative Libertaire» (Ελευθεριακή Εναλλακτική Λύση), οργανώνουν σειρά εκδηλώσεων στις Βρυξέλλες, από τις 28 Φλεβάρη μέχρι τις 3 Μάρτη. Το πρόγραμμα περιλαμβάνει :

- Τετάρτη, 28/2, ώρα 6 μ.μ. : Διανυκτέρευση στο ύπαιθρο, στην Esplanade du Cinquantenaire των Βρυξελλών.
- Πέμπτη, 29/2, ώρα 8 π.μ. : Συγκέντρωση έξω από την έδρα της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επίδοση εγγράφου διαμαρτυρίας ενάντια στην κοινωνική εξαθλίωση.
- Σάββατο & Κυριακή, 2-3/3, Διεθνείς συναντήσεις στο Chateau de la Solitude στις Βρυξέλλες, με συμμετοχή ανέργων, υποαπασχολουμένων κλπ.

Όσοι μπορέσετε, λοιπόν, να βρεθείτε τις μέρες αυτές στις Βρυξέλλες δώστε το παρών στις κινητοποιήσεις. Όσοι δεν μπορείτε, στείλτε ένα μήνυμα συμπαράστασης στους διοργανωτές :

Les Compagnons du Partage
54, ave. Charles Schaller
1160 Bruxelles, Belgique.
Alternative Libertaire
2, rue de l'Inquisition
1040 Bruxelles, Belgique.

Η.Π.Α. : ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ - ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΟΥ ; Με τον τίτλο αυτό κυκλοφόρησε το 9ο τεύχος του πληροφοριακού δελτίου Collective Action Notes (Γενάρης - Μάρτης 1996), που εκδίδεται από μια ομάδα Αναρχικών -και μησυντρόφων στην Βαλτιμόρη των ΗΠΑ και διανέμεται δωρεάν.

«Σε καμμιά, ίσως, στιγμή στη διάρκεια των περασμένων δεκαετιών, η αμερικανική κοινωνία δεν ήταν τόσο πολωμένη και ώριμη για κοινωνικές εκρήξεις. Βέβαια, δεν έχει ακόμη σημειωθεί καμμιά πραγματική κοινωνική σύγκρουση, οι προϋποθέσεις αυτής της σύγκρουσης, όμως, διαρκώς οξύνονται, ενώ δεν εμφανίζονται σημεία ύφεσής τους στο εγγύς, τουλάχιστον, μέλλον.

Μέχρι τώρα, αυτή η υποφώσκουσα ένταση και απογοήτευση έχουν τεχνηέντως διαχυθεί, περιοριστεί και με πολλούς τρόπους κατακερματιστεί σε διάφορα κοινωνικά στρώματα αποδιοπομπαίων τράγων που μπορούν να ελέγχονται (τουλάχιστον επί του παρόντος) ή να προσανατολίζονται, από τις ίδιες τους τις ανάγκες, σε κάποιες ατομικές στρατηγικές επιβίωσης.

Χαρακτηριστικό της πρώτης τάσης είναι το γεγονός ότι η άρχουσα τάξη έχει καταφέρει σε μεγάλο βαθμό (όχι, όμως, απόλυτα) να καταστήσει τους αποδέκτες των κοινωνικών επιδομάτων και ιδιαίτερα τους μετανάστες «υπεύθυνους» για την πτώση του βιοτικού επιπέδου, χαρακτηρίζοντάς τους τεμπέληδες κι ανεπρόκοπους.

Οι μεταρρυθμίσεις του παρόντος καθεστώτος ευμάρειας θα μεταφραστούν, τελικά, σε μια μετα-ευημεριακή καπιταλιστική στρατιωτικοποίηση της εργασιακής πολιτικής που θα αποβλέπει στην επιβολή εργασιακής πειθαρχίας και στον εξαναγκασμό των φτωχότερων κοινωνικών στρωμάτων να μπουν μ'οποιοδήποτε κόστος στην αγορά εργασίας, όπου θ' αντιμετωπίσουν τον ανταγωνισμό των συνδικαλισμένων εργαζομένων, ιδιαίτερα εκείνων του δημόσιου τομέα.

Για παράδειγμα, ήδη σε αρκετές πολιτείες οι δικαιούχοι κοινωνικών επιδομάτων αναγκάζονται να συμμετάσχουν στα αποκαλούμενα «προγράμματα εργασιακής απασχόλησης», τα οποία χρησιμοποιούνται από την αυτοδιοίκηση ως μέσο περικοπής των δαπανών της, αφού έτσι οι κανονικά αμειβόμενοι εργάτες αντικαθίστανται μ'ένα πάμφθηνο εργατικό δυναμικό. Παράλληλα, οι κρατικές και δημοτικές/κοινοτικές αρχές στρέφονται όλο και περισσότερο στην πρόσληψη εργαζομένων με συμβάσεις περιορισμένου χρόνου ή με συμβάσεις έργου σε μια προσπάθεια να

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

θνή... διεθνή... διεθνή... διεθνή... διεθ

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

περικόψουν τις δαπάνες τους. Παράλληλα, οι πολιτειακές αρχές και η τοπική αυτοδιοίκηση στρέφονται όλο και περισσότερο στην πρόσληψη εργαζομένων επί συμβάσει χρόνου ή έργου ως μέσο καταστολής των απεργιακών και των άλλων εργατικών κινητοποιήσεων. Το περασμένο καλοκαίρι, για παράδειγμα, ο κυβερνήτης της Νέας Ιερσέης έσπασε την απεργία των εργαζομένων στα διόδια, όταν μέσα σ'ένα Σαββατοκύριακο προσέλαβε δεκάδες άτομα με συμβόλαια ολιγοήμερης διάρκειας, αναγκάζοντας έτσι το συνδικάτο να υποχωρήσει.

Ακόμη και στον ιδιωτικό τομέα, τα περιστατικά αυτού του είδους παύουν ν'αποτελούν εξαίρεση και μεταβάλλονται σε κανόνα. Η «συμφωνία κυρίων», που προέβλεπε κάποιες συνδικαλιστικές διαδικασίες με σχεδόν τελετουργική ακρίβεια (κινητοποιήσεις - διαπραγματεύσεις - αμοιβαίες υποχωρήσεις - συμβιβασμός) η οποία ίσχυε στη διάρκεια ολόκληρων δεκαετιών εργασιακής ειρηνικής, παραβιάζεται πλέον ωμά κι οι εργοδότες, ακόμη και σε τομείς που πριν μερικά χρόνια εθεωρούντο «ασφαλείς», περνούν τώρα στην επίθεση.

Ακόμη κι η Wall Street Journal (σ.του Α. : η μεγαλύτερη και πιο συντηρητική αμερικάνικη οικονομική εφημερίδα), στις αρχές του περασμένου χρόνου, σημείωνε ότι ο εξαναγκασμός των εργαζομένων σε απεργιακές κινητοποιήσεις χρησιμοποιείται από τους εργοδότες όλο και περισσότερο σαν μοχλός για την επιβολή αλλαγών στο εργασιακό καθεστώς, για ν'απαλλαγούν από τους «άκαμπτους» εργάτες κλπ...

Το κίνημα των παλιών εργαζομένων

Το κίνημα των παλιών εργαζομένων, που αντιπροσωπεύεται από την AFL-CIO (Αμερικανική Ομοσπονδία Εργασίας), βρίσκεται σε παρακμή. Παρακμή κι αποδιοργάνωση που πιθανότατα δεν πρόκειται να αναχαιτισθούν με την εκλογή του Sweeney στη θέση του γενικού γραμματέα. Ακόμη κι η νέα στάση της Ομοσπονδίας, που ζητωκραυγάζεται από πολλούς σαν «επαναβεβαίωση της αγωνιστικότητας», περιορίζεται σε κάποιες σποραδικές και συμβολικές παραβιάσεις της κειμένης νομοθεσίας (αποκλεισμοί οδικών αρτηριών, καταλήψεις κτιρίων...) και σε μερικές άλλες - καλά σκηνοθετημένες, πρέπει να ομολογήσουμε - ενέργειες «πίεσης». Στην ουσία, όμως, αυτού του είδους οι τακτικές δεν οδηγούν σε ευρύτερες και πιο γενικευμένες παύσεις της παραγωγής, πράγμα που - έτσι κι αλλιώς - η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν είναι ικανή να οργανώσει.

Εκείνο, ωστόσο, που ίσως να είναι πολύ σημαντικότερο είναι η συνεχώς αυξανόμενη διάβρωση κι η επιταχυνόμενη κατάρρευση αυτού που εθεωρείτο «εργατική κουλτούρα» και «κοινότητα των εργαζομένων» στις Ενωμένες Πολιτείες. Με κάποιες σημαντικές εξαιρέσεις, στη διάρκεια των τελευταίων 15 ετών, σοβαρότατες απεργίες ξέσπασαν σε περιοχές απομονωμένες, μακριά απ'τα μεγάλα αστικά κέντρα. Αναφερόμαστε στις απεργίες στην Phelps-Dodge, στην Austin (αυτοκινητοβιομηχανίες), στα ορυχεία Pittston, στα ναυπηγεία Bath στο Maine, κλπ., όπως και στις συνεχιζόμενες μέχρι σήμερα κινητοποιήσεις στην Decatur. Παρόμοιοι σκληροί εργατικοί αγώνες έχουν ξεσπάσει κατά καιρούς και σ'άλλες απομονωμένες βιομηχανικές πόλεις.

Η εποχή των κοινοτήτων της εργατικής τάξης με τη σφιχτή συνοχή που οργανώνονταν γύρω απ'τις βιομηχανικές εγκαταστάσεις, όπου οι άνθρωποι ζούσαν την κοινή ζωή τους γύρω απ'το χώρο της δουλειάς τους, πράγμα που επέτρεπε την δημιουργία ενός είδους «ταυτότητας» των εργαζομένων κάποιας περιοχής, στη διάρκεια της μακράς περιόδου άνθησης του καπιταλισμού, έχουν σήμερα εξαφανιστεί, ίσως για πάντα. Ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις.

Παραδοσιακοί θεσμοί της εργατικής τάξης, όπως το μπαρ της γωνίας, χάνονται, θύματα της όλο και μεγαλύτερης εξατομίκευσης του ελεύθερου χρόνου, που προήλθε τόσο από την τεχνολογική ανάπτυξη (δηλαδή από την παραγωγή μαζικών ψυχαγωγικών μέσων και μείωση της τιμής τους), όσο και από την αλλαγή των ψυχαγωγικών συνηθειών. Δεν πετάγεται πια κάποιος στο γωνιακό μπαρ, να πιεί μια μπύρα και να συζητήσει τα προβλήματά του. Αντί γι'αυτό, κάθεται σπίτι, βάζει μια κασέτα στο βίντεο, απομονώνεται στο σαλόνι του, και χαίρεται που δεν βγαίνει καν στο παράθυρο, όπου μπορεί να φάει καμμιάν αδέσποτη.

Τα παραπάνω έχουν οδηγήσει στην ανάπτυξη ενός νοσταλγικού πόθου επιστροφής σε μια ειδυλλιακή «κοινότητα» που θα αναχαίτιζε την ανηλεή καπιταλιστική αποικιοποίηση όλο και σημαντικότερων τμημάτων της καθημερινής μας ζωής. Αυτή η νοσταλγία γίνεται αντικείμενο κυνικής εκμετάλλευσης από το κράτος, που - όπως είδαμε σε προηγούμενα άρθρα (Σ.του Α.*δηλαδή στο Community Action Notes*) - πολύ θα ήθελε να μεταθέσει το βάρος των κοινωνικών του ευθυνών στους ώμους της «κοινότητας».

Ίσως, αυτή η προσπάθεια να μην έφτασε πουθενά αλλού σε ακρότητες τόσο βλακώδεις, όσο στην περιοχή Fairfield της Βαλτιμόρης, που τώρα περιγράφεται σαν ζώνη «επιβολής» (νά την πάλι η μαγική λέξη!) των ομοσπονδιακών οδηγιών. Εδώ, μερικά χιλιόμετρα από την αστραφτερή γειτονιά των γιάππις και των τουριστικών στραξιόν του λιμανιού, βρίσκεται αυτό που χαρακτηρίζεται, όχι αναίτια, ως η πιο αναπτυγμένη μεταβιομηχανική πόλη-φάντασμα των ΗΠΑ. Μπροστά στο Fairfield, άλλες πυκνοκατοικημένες αστικές «πολεμικές» ζώνες, σαν το East St. Louis, το Detroit, και το Camden της Ν.Ιερσέης, φαντάζουν αριστοκρατικές.

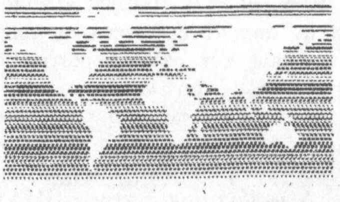

Δυστυχώς, ο περιορισμένος χώρος μας υποχρεώνει να συνεχίσουμε το πολύ ενδιαφέρον άρθρο της Community Action Notes στο επόμενο τεύχος.

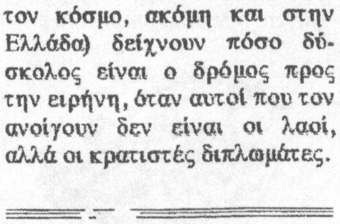
⌘

θνή... διεθνή... διεθνή... διεθνή... διεθ

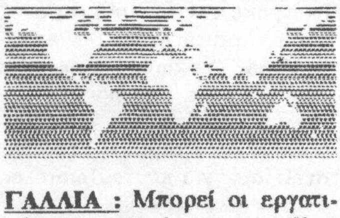
ΓΑΛΛΙΑ : Τα δικαστήρια ανηλίκων δεν απασχολούν μόνο τους Αναρχικούς στην Ελλάδα. Απασχολούν και τη γαλλική κοινή γνώμη. Αυτό τουλάχιστον φαίνεται από το δισέλιδο δημοσίευμα της Liberation στις 14/2/96, όπου, μάλιστα, η εφημερίδα (που ίδρυσε μαζί με άλλους ο Jean Paul Sartre, για να καταλήξει εδώ κι αρκετά χρόνια το άκρον άωτον του «σοσιαλδημοκρατικού» συντηρητισμού) καυχιέται ότι κατάφερε να διεισδύσει στο δικαστήριο, παρά την λόγω των «κεκλεισμένων θυρών» απαγόρευση. Φυσικά, το άρθρο δεν στρέφεται παρά πολύ χλιαρά κατά του συστήματος «αναμόρφωσης» των ανηλίκων. Παρ'όλα αυτά, η δημοσιευσή του, ελπίζουμε να ξεκινήσει μιαν ευρύτερη αντιπαράθεση ιδεών επί του θέματος που, ευχόμαστε να ξεπεράσει τα στενά γαλλικά όρια.

ΑΓΓΛΙΑ : Οι πρόσφατες αιματηρές επιθέσεις του IRA στο Λονδίνο (που, βέβαια, σχολιάστηκαν ποικιλότροπα απ'όλα τα ΜΜΕ και τον τύπο σ'όλο τον κόσμο, ακόμη και στην Ελλάδα) δείχνουν πόσο δύσκολος είναι ο δρόμος προς την ειρήνη, όταν αυτοί που τον ανοίγουν δεν είναι οι λαοί, αλλά οι κρατιστές διπλωμάτες.

ΚΥΠΡΟΣ : Βόμβες, όμως, δεν εκρήγνυνται μόνο στο Λονδίνο. Στις 10/2/96, στις 10.55΄ το πρωί, άγνωστος τηλεφώνησε στο ραδιοφωνικό σταθμό «Κάπιταλ» της Λεμεσού και είπε ότι η οργάνωση ΚΕΤΑ-ΠΑ ΜΠΑΡΖΑΝΙ είχε τοποθετήσει βόμβα στο προσκείμενο στο ΡΚΚ, πολιτιστικό κέντρο των Κούρδων, στην οδό Ναυαρίνου της πόλης. Η αστυνομία απέκλεισε την περιοχή. Στις 12.30΄ το μεσημέρι, η βόμβα, που ήταν ωρολογιακή και μεγάλης ισχύος, εξερράγη, χωρίς ευτυχώς να τραυματίσει κανέναν. Σημειώνουμε ότι η ΚΕΤΑΠΑ ΜΠΑΡΖΑΝΙ πρόσκειται στον ακροδεξιό Μπαρζανί που διεκδικεί την ηγεσία των Κούρδων του Ιράκ. Ο Μπαρζανί, που από δεκαετίες συνεργάζεται στενά με τις αμερικανικές και τουρκικές μυστικές υπηρεσίες, ευθύνεται για τη σφαγή εκατοντάδων Κούρδων στη διάρκεια του πολέμου στον Κόλπο, όταν οι τελευταίοι προσπάθησαν να εγκαταστήσουν ένα ομοσπονδιακό σύστημα ελευθέρων κοινοτήτων στο βόρειο Ιράκ.

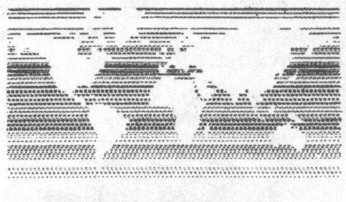
ΓΑΛΛΙΑ : Μπορεί οι εργατικές κινητοποιήσεις στο τέλος του περασμένου χρόνου να μην αποτελούν το πρελούδιο ενός νέου Μάη, υπάρχουν, ωστόσο, κάποιες άλλες ειδήσεις, στα «ψιλά» των γαλλικών εφημερίδων, που θα πρέπει να ανατριχιάζουν τους Γάλλους εξουσιαστές. Δειγματοληπτικά, αντιγράφουμε :

⌘ Τρεις νεαροί επιτέθηκαν και ξυλοκόπησαν «άντρα» των CRS (δηλαδή των γαλλικών ΜΑΤ), όταν ο τελευταίος - που βρισκόταν εκτός υπηρεσίας - πετάχτηκε στο περίπτερο της γειτονιάς του, να πάρει μιαν εφημερίδα. Ο μπάτσος μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο με τραύματα στο πρόσωπο και στην πλάτη. Οι 3 νεαροί εξαφανίστηκαν. Συνέβη στις 13/2/96, στην πόλη Goussainville.

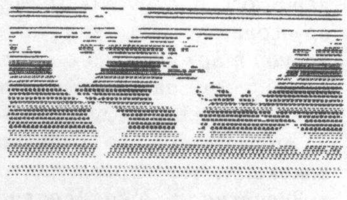
⌘ Την ώρα του μαθήματος, στις 13/2/96, αρκετοί μαθητές του κολλεγίου Joliot Curie στο παρισινό προάστειο Argenteuil περιέβρεξαν με βενζίνη τον εξωτερικό τοίχο του σχολείου κι έβαλαν φωτιά. Οι ζημιές δεν ήταν μεγάλες, εξ αιτίας όμως του πυκνού καπνού τα μαθήματα όλων των τάξεων αναβλήθηκαν για την επόμενη...

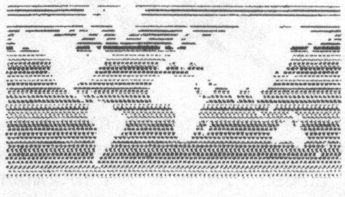
ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ : Οι διαφημιστικοί κολοσσοί Saatchi & Saatchi και Ogilvy & Mather βρίσκονται και πάλι «στα μαχαίρια»... Το «μήλον της έριδος»; Οι επόμενες βουλγαρικές εκλογές, όπου, παρά τους νομοθετικούς περιορισμούς, τα κόμματα (όπως παντού) ξοδεύουν τεράστια ποσά για τις προεκλογικές τους εκστρατείες...

ΛΕΥΚΩΡΩΣΣΙΑ : Σε 235 δισεκατομμύρια δολάρια εκτιμά η κυβέρνηση της Λευκορωσσίας τις ζημιές που υπέστη από την έκρηξη του πυρηνικού αντιδραστήρα του Τσερνομπίλ (την άνοιξη του 1986). Φυσικά, οι ανθρώπινες απώλειες από τους καρκίνους δεν θα μπορέσουν ποτέ να εκτιμηθούν σε χρήμα. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις των ειδικών, οι συνέπειες του πυρηνικού «ατυχήματος» του 1986 θα συνεχιστούν και μετά το 2015... *Περιττεύει να πούμε ότι τα παραπάνω ειπώθηκαν ως ενισχυτικά της αίτησης της λευκορωσσικής κυβέρνησης προς τη διεθνή τράπεζα για τη λήψη ατόκου δανείου...*

ΟΥΚΡΑΝΙΑ : Δάνειο, βέβαια, έχει ζητήσει και η Ουκρανία (στο έδαφος της οποίας βρίσκεται το Τσερνομπίλ) για να ξεπεράσει τις συνέπειες του «ατυχήματος», αλλά και για να... κλείσει επιτέλους τον ήδη επαναλειτουργούντα πυρηνικό σταθμό, ισχυριζόμενη ότι δεν μπορεί να καλύψει αλλοιώς τις ενεργειακές της ανάγκες.

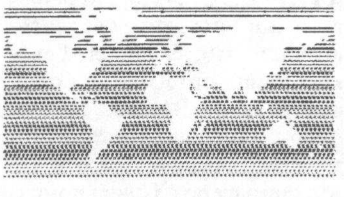
ΡΟΥΑΝΤΑ : Μακριά απ'τους προβολείς της δημοσιότητας και μέσα σε μια πραγματική συνομωσία σιωπής συνεχίζεται το δράμα των «ανεξαρτήτως φυλής, φύλλου, γλώσσας, θρησκείας και πολιτικών πεποιθήσεων» Ρουανταίζων. Στις αρχές του Φλεβάρη η κυβέρνηση του Ζαΐρ διέταξε το κλείσιμο όλων των στρατοπέδων προσφύγων. Περισσότεροι από 500.000 άνθρωποι επιστρέφουν έτσι στην κόλαση απ'όπου είχαν προσωρινά γλυτώσει. Βλέπετε, οι «ανθρωπιστές» του ΟΗΕ, της αμερικάνικης κυβέρνησης, της Ενωμένης Ευρώπης, δεν συμφωνούν στη χρηματοδότηση του δικτατορικού καθεστώτος του Μομπούτου, ο οποίος αποφάσισε να τους εκβιάσει, διώχνοντας τους πρόσφυγες...

θνή... διεθνή... διεθνή... διεθνή... διεθ

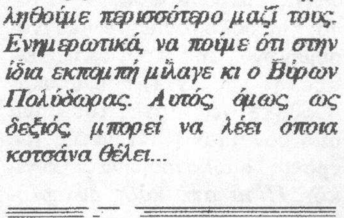
ΙΣΠΑΝΙΑ : Χωρίς εκπλήξεις έγιναν στις 3/3/96 οι εκλογές στην Ισπανία. Ο «λαϊκός» δεξιός Aznar (του Partido Popular) αντικατέστησε τον «σοσιαλιστή» δεξιό Gonzalez (του Partido Socialista Obrero Español). Η «Ενωμένη Αριστερά» (Izquierda Unida) κατάφερε να συγκρατήσει τους ψηφοφόρους της, εγκλωβίζοντάς τους στις γραμμές της με κάποια χλιαρά «αντιευρωπαϊκά» συνθήματα. Μείωση εμφάνισε και το ποσοστό της βασκικής Herri Batasuna, λόγω αφ'ενός της σε βάρος της τρομοκρατίας (σε πολλά εκλογικά τμήματα οι εφορευτικές επιτροπές δεν επέτρεψαν την παρουσία αντιπροσώπων του κόμματος των Βάσκων) και αφ'ετέρου λόγω της άρνησης πολλών Βάσκων (όχι μόνο προσκείμενων στην Euskadi ta Askatasuna, τη γνωστή ΕΤΑ) να συμμετάσχουν στην εκλογική φάρσα. Αξίζει να σημειωθεί ότι μερικοί από τους υποψήφιους της Herri Batasuna αποδοκιμάστηκαν από πολίτες που φώναζαν συνθήματα απαιτώντας την απελευθέρωση των Βάσκων που κρατούνται στις ισπανικές φυλακές, ενώ στην πόλη Vitoria πυρπολήθηκαν αυτοκίνητα έξω από εκλογικά τμήματα. Το φρανκικό κόμμα «Falange Española Auténtica» έπιασε «πάτο» (λιγότερο από 1%), μολονότι οι οπαδοί του δημιούργησαν επεισόδια, αφού επέμεναν να ψηφίσουν φορώντας τη στολή των Φαλαγγιτών.

ΙΣΠΑΝΙΑ : Τα «ψιλά» της δεξιάς εφημερίδας ABC της 4/3/96 (στη στήλη «επέτειοι», σελ.92) μας θύμισαν ότι στις 4/3/1923 «ο τότε βασιλιάς Αλφόνσος 13^{ος} τίμησε με το βραβείο της «Βασιλικής Ακαδημίας Επιστημών» της Ισπανίας τον Αλβέρτο Αϊνστάιν»... Φυσικά, η μοναρχική (και με έντονες φασιστικές τάσεις) ABC δεν ανέφερε ότι **ο Αλβέρτος Αϊνστάιν αρνήθηκε να μιλήσει στην «Βασιλική Ακαδημία». Αντί γι'αυτό, έδωσε διάλεξη στα γραφεία της Αναρχοσυνδικαλιστικής Confederación Nacional del Trabajo, γνωστότερης διεθνώς ως CNT.** Αυτά, για την αποκατάσταση της ιστορικής αλήθειας γύρω από τον - τόσο παρεξηγημένο από πολλούς - φυσικό και διανοητή Αϊνστάιν, τα 40 χρόνια από τον θάνατο του οποίου πέρασαν - πέρισυ - απαρατήρητα...

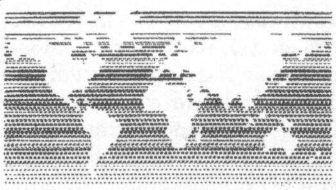
ΙΣΡΑΗΛ : Οι τελευταίες βομβιστικές επιθέσεις της ισλαμιστικής Χαμάς στην Ιερουσαλήμ και στο Τελ Αβίβ, φυσικά, δεν εξέπληξαν τους «παροικούντας» την πρώτη. Πέρα από τις όποιες ανοησίες ακούστηκαν και συνεχίζουν ν'ακούγονται απ'τα (ελληνικά & διεθνή) ΜΜΕ, υπάρχει η πραγματικότητα. Είναι η πραγματικότητα της ωμής κατοχής των παλαιστινιακών εδαφών (συμπεριλαμβανομένης και της Ιερουσαλήμ) από το κράτος του Ισραήλ... Είναι η πραγματικότητα της κράτησης στις ισραηλινές φυλακές χιλιάδων Παλαιστινίων και των βασανιστηρίων σε βάρος τους... Είναι η πραγματικότητα της απάνθρωπης εκμετάλλευσης των Παλαιστινίων εργαζομένων από τους Ισραηλινούς εργοδότες... Είναι η πραγματικότητα της υποδούλωσης, της ταπείνωσης, του εξευτελισμού του παλαιστινιακού λαού. Απ' αυτήν τη θλιβερή κι εξοργιστική πραγματικότητα προσπαθούν να επωφεληθούν οι κάθε λογής εξουσιαστές του παλαιστινιακού - αλλά και του ισραηλινού - λαού, είτε ανήκουν στην ισλαμιστική Χαμάς, είτε στην μη-ισλαμιστική Φατάχ του Γιάσερ Αραφάτ... και, φυσικά, απ'το θανάσιμο αυτό «παιχνίδι» δεν λείπουν ούτε οι εβραίοι έποικοι, ούτε οι πράκτορες της Μοσάντ, ούτε οι πράκτορες της CIA και τα κάθε λογής «συμφέροντα των μεγάλων». *Από τις στήλες του Αναρχικού, είχαμε παλιότερα τονίσει πως η «εθνική ανεξαρτησία» των Παλαιστινίων θα έπρεπε να σημάνει την έναρξη του αγώνα του παλαιστινιακού λαού για την κοινωνική του απελευθέρωση. Εξακολουθούμε να πιστεύουμε πως παρά τις όποιες επιλογές του Αραφάτ ή της Χαμάς και παρά τις όποιες ενέργειες των Ισραηλινών, των Αμερικάνων και των Δυτικοευρωπαίων, η κοινωνική απελευθέρωση παραμένει ο στόχος, χωρίς την επίτευξη του οποίου, η ειρήνη είναι, όχι μόνο αδύνατη, αλλά και ανεπιθύμητη. Όσο για τις τρίχες που είπε ο Μαγκάκης από το ΚΑΝΑΛΙ 5 της Αυριανής (στις 4/3/1996), προσπαθώντας να βγάλει «τρομοκράτες» τους μαχητές της Χαμάς (ως εδώ θα μπορούσαμε ίσως να συμφωνήσουμε), αφού «ο αγώνας τους δεν είναι πια εθνικοαπελευθερωτικός» (εδώ μας σηκώθηκε η τρίχα κάγκελο), πιστεύουμε πως δεν αξίζουν τον κόπο να ασχοληθούμε περισσότερο μαζί τους. Ενημερωτικά, να πούμε ότι στην ίδια εκπομπή μίλαγε κι ο Βύρων Πολύδωρας. Αυτός όμως ως δεξιός μπορεί να λέει όποια κοτσάνα θέλει...*

ΚΟΥΒΑ : «Δύο πολιτικά αεροπλάνα που απογειώθηκαν στις 24/2/96 από το Μαϊάμι της Φλωρίδας των ΗΠΑ, παραβίασαν τον εναέριο χώρο της Κούβας και καταρρίφθησαν από αεροσκάφη της κουβανικής πολεμικής αεροπορίας. Σκοτώθηκαν 3 κουβανικής καταγωγής Αμερικάνοι, ενώ ένας τέταρτος διασώθηκε, αλλά εξακολουθεί να κρατείται από τις αρχές της Αβάνας». Η είδηση αυτή (όσο τραγική, άλλο τόσο συνηθισμένη· άλλωστε, τις ίδιες μέρες, η αποκριάτικη / καθαροδευτεριάτικη έξοδος κόστιζε τη ζωή 26 ανθρώπων και τη σωματική ακεραιότητα πολλαπλασίων στη χώρα μας) απασχόλησε επί μέρες τ'αυτιά και τα μάτια μας. Δεν θ'ασχοληθούμε με το πόσο «δικτατορικό» ή «δημοκρατικό» είναι το καθεστώς του Φιντέλ Κάστρο ή το καθεστώς των ΗΠΑ. Αυτά τα είπαν άλλοι και μάλιστα κατά κόρον. Εμείς θα περιοριστούμε να πούμε ότι τα δυο αεροπλάνα, που κατερρίφθησαν, ανήκαν στην οργάνωση «Brothers to the Rescue» ή «Αδελφοί (σπεύδοντες) προς διάσωση». Πρόκειται για μια οργάνωση που εδρεύει στο Μαϊάμι και έχει σαν σκοπό τη διευκόλυνση των Κουβανών που φεύγουν παράνομα απ'την Κούβα και προσπαθούν - πάλι παράνομα - να μπούν στις ΗΠΑ. Φυσικά, αν οι σχέσεις ΗΠΑ - Κούβας ήταν καλές (όπως ήταν επί καθεστώτος Μπατίστα), μια οργάνωση σαν την «Brothers to the Rescue» θα είχε διαλυθεί και τα μέλη της θα σάπιζαν στις φυλακές καταδικασμένα για **δουλεμπόριο.** Αφού, ωστόσο, οι σχέσεις των δυο χωρών είναι εχθρικές, οι «Αδελφοί» βαφτίζονται «μαχητές της ελευθερίας»... Φυσικά - και πάλι - **«με το αζημίωτο»**... Γιατί πέρα από την εισαγωγή στις ΗΠΑ γυναικών και φθηνού εργατικού δυναμικού, οι «Αδελφοί» ασχολούνται και με τις εξαγωγές ! Εξάγουν, δηλαδή, από τις ΗΠΑ προς την Κούβα, **όπλα** και... **προπαγάνδα.** →

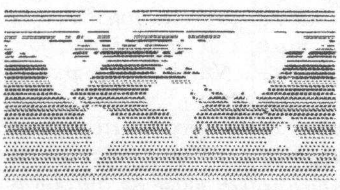
θνή... διεθνή... διεθνή... διεθνή... διεθ

➜ Οι «Αδελφοί, λοιπόν, εκτός των άλλων, είναι και ιδιοκτήτες του «Radio Marti», ενός ισπανόφωνου ραδιοφωνικού σταθμού που εκπέμπει καθημερινά προπαγάνδα και καλεί τους Κουβανούς σε ένοπλη δράση κατά του καθεστώτος του Φράνκο. Ακόμη, οι «Αδελφοί» αναπτύσσουν κατασκοπευτική δραστηριότητα σε βάρος της Κούβας, υπό την καθοδήγηση βέβαια του αμερικάνικου Πενταγώνου. Προς άρση κάθε παρεξήγησης, τα παραπάνω ειπώθηκαν από τον John Zarrella, ανταποκριτή του αμερικάνικου CNN στο Μαϊάμι, στο δελτίο των 11 μ.μ. της 26/2/96...

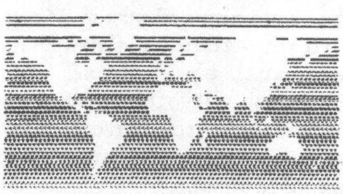

ΤΟΥΡΚΙΑ : Τα «βρήκαν», τελικά, η Τανσού Τσιλλέρ του Dogru Yol Partisi (Κόμμα του Ορθού Δρόμου) και ο Μεσούτ Γιλμάζ του Anavatan (Κόμμα της «Μητέρας Πατρίδας»)... Το «παιδί» αυτής της αναγκαστικής - πίσω έχει το Refah Partisi (Κόμμα της Παρηγορίας, δηλαδή ισλαμιστές) την ουρά - σύζευξης βαφτίστηκε Anayol (δηλαδή «Μητρικός Δρόμος»). Μόνο που, όπως δείχνουν τα πράγματα, ο «δρόμος» οδηγεί στο άγνωστο και το μόνο σίγουρο είναι ότι θα έχει πολλές ανηφοροκατηφόρες (αφού τόσο οι ισλαμιστές, όσο και οι αριστεροί θα κάνουν το παν για να ανατρέψουν τον κυβερνητικό συνασπισμό) και πάμπολλες στροφές (αφού οι «κόντρες», που ήδη έχουν αρχίσει, ανάμεσα στα δυο κυβερνητικά κόμματα, αναμένεται να ενταθούν τους προσεχείς μήνες. Οι περσινές εξεγέρσεις στις φτωχογειτονιές της Κωνσταντινούπολης συνεχίστηκαν και στη διάρκεια των πρώτων μηνών του 1996, ενώ ήδη απ'τον Φλεβάρη μπαίνουν στο χορό κι οι φοιτητές των πανεπιστημίων (Κωνσταντινούπολη, Σμύρνη, Άγκυρα). Παράλληλα, σύμφωνα με πολλές αναλύσεις, «κάτι φαίνεται να κινείται» στην περιοχή των Συρο-Τουρκικών συνόρων (Αλεξανδρέττα), όπου Συρία και Τουρκία ενισχύουν τις ένοπλες δυνάμεις τους...

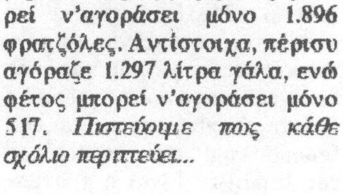
⌘ *Στις 3/3/96, στην Κωνσταντινούπολη, Αλεβίτες, Κούρδοι και Τούρκοι αριστεροί οργάνωσαν μνημόσυνο για τον δολοφονημένο από την αστυνομία (τον περασμένο μήνα), στη διάρκεια της κράτησής του, δημοσιογράφο Metin Göktepe. Παρά την έντονη παρουσία αστυνομικών - με στολή και με πολιτικά - συγκεντρώθηκαν αρκετά άτομα που κατάγγειλαν ως δολοφόνους του δημοσιογράφου, όχι μόνο τους μπάτσους αλλά και τους πολιτικά υπεύθυνους (τόσο της κυβέρνησης όσο και της ισλαμικής αντιπολίτευσης).*

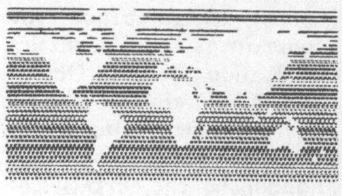
ΚΥΠΡΟΣ : «Μέρος της θλιβερής ιστορίας της Κύπρου» χαρακτήρισε, στις 6/3/96, η εκπρόσωπος του Γ.Γ. του ΟΗΕ, Συλβάνα Φόα, το γεγονός της δολοφονίας των «αγνοουμένων» της τουρκικής εισβολής του 1974, που αποκαλύφθηκε στις αρχές του μήνα από τον Ραούφ Ντενκτάς (με τρόπο, ομολογουμένως, κυνικό). *Πέρα από κάθε δικαιολογημένη αγανάκτηση και μακρυά από κάθε αδικαιολόγητη «εθνική έξαρση», δεν μπορούμε - τελικά - παρά να συμφωνήσουμε με τα όσα είπε η εκπρόσωπος του Μπούτρος Γάλι. Όχι βέβαια με την έννοια του «κουκουλώματος» της ιστορίας αλλά επειδή* ***σεβασμός στην ιστορία δεν σημαίνει χρησιμοποίησή της ως άλλοθι.*** *Και φυσικά, σεβασμός της ιστορίας σημαίνει και παραδοχή των εγκλημάτων που διέπραξαν, στο όχι και τόσο απόμακρο παρελθόν, Ελληνοκύπριοι κι Ελλαδίτες σε βάρος αμάχων Τουρκοκυπρίων (όταν, φέρ' ειπείν, οι Έλληνες ΛΟΚατζήδες μπήκαν στα τουρκοκυπριακά χωριά - 10 χρόνια πριν την τουρκική εισβολή, το 1964 - και κατέσφαξαν ανυπεράσπιστα γυναικόπαιδα)...*

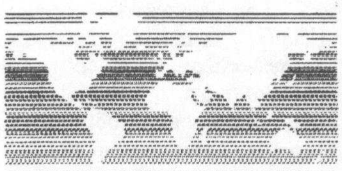
ΚΥΠΡΟΣ : 24ωρη προειδοποιητική απεργία πραγματοποίησαν στις 6/3/96 οι Τουρκοκύπριοι εργαζόμενοι στην κατεχόμενη Βόρεια Κύπρο, όπου η οικονομική κατάσταση πηγαίνει συνεχώς απ'το κακό στο χειρότερο. Χαρακτηριστικά είναι τα όσο γράφει στις 5/3/96 η τουρκοκυπριακή εφημερίδα Kibris. Σύμφωνα με το δημοσίευμα, ενώ το 1995 οι αποδοχές ενός εργαζομένου του επέτρεπαν να αγοράσει 3.114 φρατζόλες ψωμί, το 1996 (με βάση τις τιμές του Φλεβάρη) ο ίδιος εργαζόμενος μπορεί ν'αγοράσει μόνο 1.896 φρατζόλες. Αντίστοιχα, πέρισυ αγόραζε 1.297 λίτρα γάλα, ενώ φέτος μπορεί ν'αγοράσει μόνο 517. *Πιστεύουμε πως κάθε σχόλιο περιττεύει...*

ΤΣΕΤΣΕΝΙΑ : 16.000 Τσετσένοι εγκατέλειψαν στις 3/3/96 την κωμόπολη Σερναβόντσκ για να γλυτώσουν από την επίθεση των ρωσσικών στρατευμάτων που περικύκλωσαν την κωμόπολη και μέσα σε ελάχιστες ώρες κατόρθωσαν να την ισοπεδώσουν.

Η.Π.Α. : Τη ριζική αναδιάρθρωση της CIA πρότεινε στις 5/3/96 στο αμερικάνικο Κογκρέσσο ο Larry Combest, πρόεδρος της επιτροπής της βουλής για τις υπηρεσίες πληροφοριών. Σύμφωνα με την πρόταση αυτή, η CIA θα απαλλαγεί από την μέχρι τώρα αποστολή της συλλογής στρατιωτικών πληροφοριών και θα περιοριστούν οι εκτεταμένες αρμοδιότητες και εξουσίες του διευθυντή της. Οι λόγοι, που οδήγησαν σ'αυτές τις προτεινόμενες αλλαγές, είναι, κύρια, οικονομικοί. Οι αμερικανικές υπηρεσίες πληροφοριών επιβαρύνουν κάθε χρόνο τον προϋπολογισμό των ΗΠΑ με 35 δισ. δολάρια (8,4 τρισ. δραχμές). Από αυτά, τα 28 δισ. δολάρια δαπανώνται για τη συλλογή πληροφοριών τεχνολογικής και οικονομικής φύσης.

ΣΟΥΔΑΝ : Σύμφωνα με επίσημη καταγγελία της σουδανικής κυβέρνησης, οι αιγυπτιακές ένοπλες δυνάμεις βομβάρδισαν στις 5/3/96 σουδανικά χωριά στην παραμεθόρια περιοχή του Χαλαΐμπ. Κατά την κυβέρνηση της Αιγύπτου, η περιοχή ανήκει σ'αυτήν κι ο λόγος των βομβαρδισμών ήταν η ματαίωση των τοπικών εκλογών που είχαν προκηρύξει οι Σουδανοί για τις 6/3/96.

θνή... διεθνή... διεθνή... διε

ΙΣΠΑΝΙΑ : Στις 21/3/96, γράφτηκε η τελευταία - για την ώρα - σελίδα της ιστορίας του ιταλικού κρουαζιερόπλοιου Achille Lauro, όταν η (γνωστή από τη δράση της στον ισπανικό εμφύλιο) Guardia Civil συνέλαβε στην Estepona τον Παλεστίνιο Μάχεντ Αλ Μόλκι. Θυμίζουμε στους αναγνώστες μας ότι το Achille Lauro είχε καταληφθεί από τέσσερεις Παλαιστίνιους αγωνιστές του Μετώπου για την Απελευθέρωση της Παλαιστίνης (του Αμπού Αμπάς), στις 7/10/1985 καθώς απέπλεε από την Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου με 480 επιβάτες που συμμετείχαν σε κρουαζιέρα στη Μεσόγειο. Οι 4 Παλαιστίνιοι ζητούσαν την απελευθέρωση των συναγωνιστών τους που βρίσκονταν κρατούμενοι στις φυλακές του Ισραήλ. Η κυβέρνηση της Αιγύπτου, μετά από πολυήμερες διαπραγματεύσεις έθεσε στη διάθεση των Παλαιστινίων αγωνιστών αεροπλάνο που θα τους μετέφερε σε φιλοπαλαιστινιακή χώρα (πιθανότατα στη Λιβύη). Σ'αντάλλαγμα, οι Παλαιστίνιοι άφησαν ελεύθερο το πλοίο, 15 ναυτικά μίλια έξω απ'το λιμάνι του Πορτ Σαΐντ. Από τους 480 επιβάτες του πλοίου, μόνο ένας, ο εβραϊκής καταγωγής Αμερικανός Leon Klinghoffer πνίγηκε, όταν πήδηξε στη θάλασσα, φοβούμενος ότι θα αποκαλυπτόταν η ιδιότητά του, του πράκτορα της ισραηλινής Μοσάντ. Στις 11/10/85, ωστόσο, αμερικανικά πολεμικά αεροπλάνα υποχρέωσαν το αιγυπτιακό επιβατικό αεροσκάφος που μετέφερε τους 4 αγωνιστές να προσγειωθεί στη ΝΑΤΟϊκή βάση της Sigonella, στη Σικελία. Το επεισόδιο προκάλεσε σοβαρή κρίση στις ιταλοαμερικανικές σχέσεις, καθώς η Ιταλία κατηγόρησε τις ΗΠΑ για πειρατική ενέργεια στον εναέριο χώρο της, ενώ οι Αμερικανοί ζητούσαν να τους δοθούν οι κρατούμενοι για να δικαστούν στις ΗΠΑ. Ο τότε Αμερικανός πρόεδρος, Ronald Reagan, μάλιστα, κατηγόρησε σε δημόσιες δηλώσεις του τους Ιταλούς ότι «υποθάλπουν την τρομοκρατία» κι ότι δεν είχαν συλλάβει (πριν την «πειρατεία» του Achille Lauro) τον Αμπού Αμπάς που είχε περάσει από τη χώρα τους. Παρά τις πιέσεις, τελικά, η Ιταλία δεν παρέδωσε τους κρατούμενους. Για να κατευνάσει, ωστόσο, τους Αμερικάνους, έστησε μια δίκη - παρωδία, στην οποία, εκτός από τους 4 «άμεσους δράστες της πειρατείας» παρέπεμψε και άλλους 11 Παλαιστινίους με κατηγορίες «ηθικής αυτουργίας», «απλής συμμετοχής σε προπαρασκευαστικές ενέργειες» κλπ. Η δίκη άρχισε στις 18/6/1986 στη Γένοβα. Από τους 15 κατηγορούμενους μόνο 5 ήταν παρόντες. Ο Αμπού Αμπάς κι οι δυο υπαρχηγοί του (ο Οσουντίν Μπανιραχάν κι ο Ζιάντ ελ Ομάρ) καταδικάστηκαν ερήμην σε ισόβια κάθειρξη, ενώ οι υπόλοιποι κατηγορούμενοι σε μικρότερες ποινές. Ο Μάχεντ Αλ Μόλκι καταδικάστηκε (ως φυσικός αυτουργός της «δολοφονίας» του Klinghoffer) σε κάθειρξη 30 ετών. Όσο για το ιταλικής πλοιοκτησίας Achille Lauro, που είχε ναυπηγηθεί το 1947, έπιασε φωτιά και βυθίστηκε τελικά στον Ινδικό Ωκεανό στις 31/1/1994. Οκτώ χρόνια μετά την βαρειά καταδίκη του, ο Μάχεντ κατάφερε να πάρει «12ήμερη άδεια εξόδου λόγω καλής διαγωγής» από τις φυλακές της Rebbibia (κοντά στη Ρώμη) στις 17/2/1996. Πήρε το τραίνο για το Prato (293 χιλιόμετρα απ'τη Ρώμη), έμεινε σε κάποιους γνωστούς του και στις 28/2/96 ξαναμπήκε στο τραίνο για να ξαναγυρίσει στη φυλακή. Στο δρόμο κατάφερε να ξεφύγει από τους πράκτορες της Digos (της ιταλικής αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας) που τον παρακολουθούσαν και να εξαφανιστεί. Το μοιραίο λάθος του ήταν ένα τηλεφώνημα που έκανε σε μια Ιταλίδα φίλη του. Οι καραμπινιέροι, που είχαν παγιδεύσει το τηλέφωνο, κατάλαβαν ότι ο Μάχεντ ετοιμαζόταν να φύγει για την Marbella της Ισπανίας, όπου είχε κάποιες επαφές (υποτίθεται ότι εκεί θα συναντιόταν με τον έμπορο όπλων Μονσέρ Αλ Κασάρ). Οι Ιταλοί έσπευσαν να εκδόσουν διεθνές ένταλμα σύλληψης, να στείλουν σήμα στην Interpol (και στην Europol) και να ειδοποιήσουν σχετικά τους Ισπανούς. Αξίζει να σημειώσουμε ότι ο Μάχεντ δεν πιάστηκε από τους πολιτοφύλακες της Βαλένθια ή της Γρανάδας. Σε μια προσπάθεια επίδειξης των ικανοτήτων της, η νέα ισπανική κυβέρνηση του Aznar έστειλε ειδικό απόσπασμα από 16 τουλάχιστον άντρες της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας της Dirección General de la Guardia Civil (Γενική Διεύθυνση της Πολιτοφυλακής - βλ. ασφάλεια) από τη Μαδρίτη. Οι πολιτοφύλακες εντόπισαν τον Μάχεντ, αλλά δεν τον έπιασαν αμέσως, προσπαθώντας να δουν με ποιούς θα ερχόταν σε επαφή. Όταν κατάλαβαν ότι ο Παλαιστίνιος αγωνιστής τους είχε αντιληφθεί και έπαιρνε τα μέτρα του, τον συνέλαβαν στις 21/3/96 σ'ένα μπαρ της Estepona. Ο Μάχεντ ήταν άοπλος. Ο Ιταλός υπουργός δικαιοσύνης, Vicenzo Caianiello, έστειλε αμέσως αίτηση για την κράτηση του Μάχεντ από τις ισπανικές αρχές (που έτσι κι αλλοιώς τον κρατούσαν λόγω «παράνομης εισόδου στη χώρα με πλαστό διαβατήριο»). Τις επόμενες μέρες, η Ιταλία θα ζητήσει την έκδοση του Μάχεντ Αλ Μόλκι. Στο μεταξύ, ο πρόεδρος της Ιταλίας, Oscar Luigi Scalfaro, έσπευσε να δηλώσει την ικανοποίησή του για «την ταχύτητα και την αποτελεσματικότητα με την οποία κινήθηκαν οι ευρωπαϊκές διωκτικές αρχές» και, ιδιαίτερα, η ισπανική πολιτοφυλακή. Αυτό αποκτά ιδιαίτερη σημασία, συγκρινόμενο με τις δηλώσεις του Glyn Davies, εκπροσώπου του αμερικανικού State Department : «Εκ πρώτης όψεως, αν αυτό (δηλαδή η σύλληψη του Μάχεντ) είναι σίγουρο, πρόκειται για κάτι πολύ σημαντικό...». Παράλληλα, η κυβέρνηση των ΗΠΑ διαμαρτυρήθηκε επίσημα στην ιταλική, για την παραχώρηση της «άδειας εξόδου από τη φυλακή» του Μάχεντ Αλ Μόλκι.

Τρεις είναι οι λόγοι που μας έκαναν ν'αφιερώσουμε τόσο χώρο στη σύλληψη του Μάχεντ Αλ Μόλκι : **1)** η ενημέρωση των αναγνωστών μας για την τύχη όσων αντι-Αραφατικών Παλαιστινίων κρατούνται στην Ευρώπη και στη Βόρεια Αμερική, **2)** το γεγονός της συνεχιζόμενης κράτησης στη χώρα μας του Παλαιστίνιου Χουσεΐν Χαλέντ, που κατηγορείται από τους Ιταλούς **(βάσει «στοιχείων» που τους έδωσε ο γνωστός χαφιές Γιώργος Αλεξάκης, στη δράση του οποίου έχουμε αναφερθεί και παλιότερα)** και **3)** τα όσα όλη αυτή η ιστορία μας αποκαλύπτει για τις μεθόδους δράσης των ευρωπαϊκών αστυνομιών, υπό το καθεστώς της «συμφωνίας του Schengen». ♠*♠*♠*

ΤΟΥΡΚΙΑ : Άγριες συγκρούσεις ξεσπούν τις τελευταίες μέρες στα τουρκικά πανεπιστήμια ανάμεσα σε φοιτητές και στην αστυνομία, με αποκορύφωμα τα γεγονότα της Άγκυρας στις 22 και 23/3/96, στη διάρκεια των οποίων τραυματίστηκαν 20 φοιτητές και πάνω από 60 αστυνομικοί. Ο λόγος; Οι φοιτητές ζητούν περισσότερα λεφτά για την παιδεία, ενώ η κυβέρνηση επιμένει να σπαταλά τεράστια ποσά για τις εκστρατευτικές της επιχειρήσεις στο Κουρδιστάν (επί τουρκικού και ιρακινού εδάφους) και στις βραχονησίδες... Στο μεταξύ το δικαστήριο της Χάγης καταδίκασε την Τουρκία να καταβάλει αποζημίωση σε 3 αγωνιστές της αριστερίστικης Dev-Yol που έμειναν, χωρίς δίκη, 8 χρόνια στη φυλακή.

Αρχίζουμε από σήμερα να δημοσιεύουμε μια σειρά κειμένων που θα αφορούν την καθημερινότητα. Στα συγκεκριμένα κείμενα θα καταπιαστούμε με όλες τις εκφάνσεις της καθημερινής αλλοτρίωσης. Θεωρούμε σημαντικό να δημοσιοποιήσουμε όλες τις παρατηρήσεις και αρνήσεις μας που απορρέουν από την καθημερινή ζωή μας. Και αυτό, για να αναδείξουμε τα κεντρικά σημεία χάρη στα οποία διαιωνίζεται και επιβάλλεται η δικτατορία του κράτους, της οικονομίας, του εμπορεύματος, της εικόνας, της ψευδαίσθησης, του χωροχρόνου, της αντικειμενικότητας...

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗΣ, ΚΑΤΑΠΙΕΣΗΣ ΚΑΙ ΑΡΝΗΣΗΣ (1)

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ακούγεται περίεργο, αλλά στην εποχή μας ακόμα και οι πιο αδύνατες (σε επιχειρήματα) παρατηρήσεις για την καθημερινή ζωή αποκτούν σχεδόν πάντα μια εκπληκτική σημαντικότητα. Και αυτό, γιατί η λέξη «καθημερινότητα» έχει αποκτήσει μια ιδιαίτερη σημασία για τις σύγχρονες κοινωνίες. Βέβαια, η σημαντικότητα, που δίνει ο κάθε άνθρωπος στην καθημερινή ζωή του, εξαργυρώνεται διαφορετικά, σε σχέση με αυτήν των υπολοίπων, στο χρηματιστήριο της ζωής. Με τα ανάλογα ανταλλάγματα, φυσικά.

Καιρό τώρα, κοινωνιολόγοι, ψυχολόγοι, δημοσιολόγοι και άλλοι «ειδικοί της ανθρώπινης επικοινωνίας έχουν αναλάβει άτυπα την εξειδίκευση της εξαργύρωσης της καθημερινότητας. Φτιάχνουν συνεχώς γραφτούς κι άγραφτους νόμους, για το πώς θα κινείται η καθημερινή ζωή των κοινωνιών (ατομικά και συλλογικά) και, παράλληλα, κατανέμουν τους ανάλογους ρόλους. Με ακούραστο σύμμαχο και χορηγό τον καπιταλισμό-οικονομία, βοηθούν στην διατήρηση των σημερινών, αλλά και διαχρονικών, εχθρικών μηχανισμών της οικονομίας. Μηχανισμών υλικών, αισθητικών και ηθικο-πνευματικών.

Από τους υλικούς, λόγου χάρη, δεν θ'αναφερθούμε μόνο στα αυτοκίνητα και στις δημόσιες συγκοινωνίες, που ο ρόλος τους είναι γνωστός και αρνητικός *(σ.σ. : Όσο το δυνατόν μεγαλύτερη εξοικονόμηση χρόνου στις συναλλαγές μεταξύ των ανθρώπων και παράλληλα σημαντική πηγή νέφους και νευρώσεων των οδηγών)*. Αλλά και στους κυβερνητικοποιημένους πλέον χώρους εργασίας. Στην πλήρη οργάνωση του εργασιακού χώρου, με βάση την οικονομία και τον μεταμοντερνισμό. Οι συγκεκριμένοι χώροι πρέπει πλέον να είναι «ευχάριστοι» και πλήρως αποδοτικοί, αφού οι εργαζόμενοι (μεγαλο-στελέχη, απλοί υπάλληλοι κτλ.) περνάνε εκεί τις περισσότερες ώρες της ζωής τους. Η αίσθηση της υπόγειας «τρομοκρατίας», που αποπνέουν αυτοί οι χώροι στους συνειδητοποιημένους, μετατρέπεται σε αίσθηση ελεγχόμενης ελευθερίας για τους «μαζάνθρωπους».

Η πολεοδομία φυσικά δεν αποποιείται το σημαντικό μερίδιο ευθύνης που της ανήκει. Απλώς η συνεχής αναφορά μας σε αυτή δεν συνιστά πλέον πρωτοτυπία, αλλά αναγκαιότητα. Χωρίς να έχει ολοκληρώσει, τουλάχιστον στην Αθήνα, την αναδιάρθρωσή της, έχει αρχίσει να κάνει δειλά-δειλά τα πρώτα βήματα εκσυγχρονισμού. Μοντέρνα τερατακτίρια (ουρανοξύστες, εμπορικά κέντρα κατά το δυτικό πρότυπο, υπερσύγχρονες πολυκατοικίες) σιγά-σιγά έχουν αρχίσει να κάνουν την εμφάνισή τους, ακολουθώντας το παράδειγμα του επιβλητικού προγόνου τους, γνωστού ως ο «Πύργος των Αθηνών». Βίντεο-κλιπ κτίρια, που δεν θυμάσαι εύκολα πώς είναι, ακόμα και αν τα έχεις επισκεφθεί αρκετές φορές.

Οι αισθητικοί μηχανισμοί είναι, ίσως, και οι πιο ύπουλοι. Άξιο αναφοράς το πασίγνωστο άγαλμα, τιτλοφορούμενο «Δρομέας», του γνωστού Βαρώτσου, που «στολίζει» τον δρόμο μπροστά από το ξενοδοχείο Χίλτον (αφού πρώτα έκανε ένα εξαντλητικό «σπριντ» από την Ομόνοια). Το οποίο, προφανώς, τοποθετήθηκε για να υπενθυμίζει συστηματικά στους περαστικούς τον καθημερινό αγώνα τους για να επιβιώσουν, οικονομικά και συναισθηματικά, παρά για να ξυπνήσει τις... καλλιτεχνικές ευαισθησίες τους.

«Το γέρασμα δεν είναι παρά η αύξηση των νεκρών χρόνων, του χρόνου όπου σπαταλιέται η ζωή. Γι'αυτόν το λόγο δεν υπάρχουν πια νέοι, ούτε γέροι, αλλά άτομα λιγότερο ή περισσότερο ζωντανά».

Raigeb

Και οι μηχανισμοί ολοκληρώνονται με την φυλακή του χωροχρόνου και την σάπια ηθική των δημόσιων σχέσεων. Το γεγονός της πλήρους οριοθέτησης της ζωής μας. Θα έχετε προσέξει : Όλοι οι μεγάλοι δρόμοι της Αθήνας έχουν γεμίσει τεράστια ρολόγια. (Κανένας δεν έχει πλέον δικαιολογίες, γιατί άργησε στο ραντεβού του...). Οι τυχαίες συναντήσεις δεν απαγορεύονται. Απλώς ευνουχίζονται. Χάνουν την ενδεχόμενη αυθεντικότητά τους για να αποτελέσουν μια επιπλέον τυπική διαδικασία. Η μοναδικότητα, σε όλες τις μορφές της αποκλείεται. Είναι και το ότι αύριο πρέπει όλοι να πάνε στη δουλειά και έτσι η στιγμιαία επιλογή της φυγής συνήθως μένει άπρακτη ή η πρακτική της κινείται σε προκαθορισμένα όρια (όχι πολύ μακριά από την πόλη, σε χώρους που χαρακτηρίζονται αποκλειστικά από τις επιταγές της συμβατικότητας).

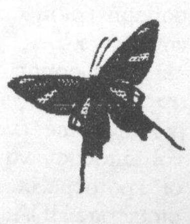
Η διπλωματία των κοινωνικών σχέσεων δεν είναι κάποιο καινούριο φαινόμενο. Απλώς, τώρα, βρίσκεται στο απόγειό της. Η παλιά και στιγματισμένη από όλους υποκρισία έχει αποκτήσει πλέον πολιτικό περιεχόμενο. Η ουσία όμως πάντα ίδια. Η γλώσσα της αλήθειας, το να λες δηλαδή τα πράγματα καθαρά όπως τα βλέπεις, κόντρα στην γλώσσα της διπλωματίας.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

«Στο αίμα μια εξέγερση μπορείς να καταπνίξεις, μα αυτό που έχουμε μέσα μας ποτέ δεν θα το σβήσεις».

ΓΕΝΙΑ ΤΟΥ ΧΑΟΥΣ

Στο δρόμο για την ανακάλυψη της χαμένης ομορφιάς της καθημερινότητας, οι οιωνοί που εμφανίζονται μπροστά μας είναι κάτι παραπάνω από αποκαλυπτικοί. Σχεδόν σπαρακτικοί. Παράλληλα, όμως, διατηρούν και τις λιγοστές ελπίδες τους να επιβληθούν στα μυαλά της άφωνης πλειοψηφίας. Σαν τη μόνη εφαρμόσιμη λύση ενάντια στο καθημερινό, πολιτικό και πολιτιστικό αδιέξοδό της...

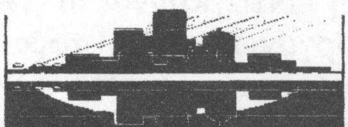

...στα πεταχτά... στα πεταχτά... στα πεταχ

Σε φυλάκιση 6 ετών καταδικάστηκε στις 13/2/96 ο Τριαντάφυλλης, κατηγορούμενος για «κλοπή», στη διάρκεια κατάληψης του Πολυτεχνείου, το 1990. Το δικαστήριο αθώωσε δυο άλλα άτομα που κατηγορούνταν για την ίδια υπόθεση. Σε βάρος του Τριανταφύλλη κατέθεσε ο ιδιοκτήτης του φωτοτυπείου που λειτουργούσε στο χώρο του ΕΜΠ. Ο «κύριος» αυτός, ούτε λίγο - ούτε πολύ, υποστήριξε πως ο κατηγφορούμενος (υποτίθεται ότι τον αναγνώρισε) του πήρε πράγματα αξίας 120 εκατομμυρίων δραχμών ! **Φυσικά, αυτός ακριβώς ο ισχυρισμός, σε συνδυασμό με τις δεκάδες άλλες αντιφάσεις στις οποίες περιέπεσε ο μάρτυρας, αποδεικνύουν την ΑΘΩΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥ ΜΑΣ, Ο ΟΠΟΙΟΣ ΕΙΧΕ ΒΓΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΦΥΛΑΚΗ, ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ 60 ΗΜΕΡΩΝ.** ΗΘΙΚΟ ΔΙΔΑΓΜΑ : Ο Τριαντάφυλλης καταδικάστηκε στην εξοντωτική ποινή των 6 ετών, όχι επειδή αποδείχθηκε η όποια ενοχή του στην «κλοπή» - αφού σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις δεν έγινε καμμία κλοπή έξω από τον διεστραμμένο εγκέφαλο του φωτοτύπη - αλλά επειδή, στη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας, αποδείχθηκαν τα εξής : **Ο ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ. ΣΥΜΜΕΤΕΙΧΕ ΣΕ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ. ΕΚΑΝΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ.** Μή μας πείτε πως τα παραπάνω δεν είναι αρκετά για να κλείσουν έναν άνθρωπο στις φυλακές της ελληνικής «δημοκρατίας» και να τον σπιλώσουν, αποδίδοντάς του αδικήματα που ποτέ δεν διέπραξε...

Και μια εύλογη κι επίκαιρη απορία : Πόσους φόρους πληρώνει ο «φτωχός βιοπαλαιστής» φωτοτύπης με την άνω των 120 εκατομμυρίων περιουσία (αφού είπε ότι «δεν του τα πήραν όλα»);

Την πρεσβεία των ΗΠΑ ή την δημιουργία εντυπώσεων είχε η ρουκέττα της 17Ν στις 15/2/96; Ποιά απ'όλες τις 17Ν ευθύνεται; Της μπατσίας, της ΕΥΠ, της CIA, η «γνήσια»;... Πάγια «γραμμή» του Αναρχικού είναι να μην ασχολείται με τα καμώματα των διαφόρων «Σωτήρων του Λαού». Αυτή τη φορά, όμως, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Διαφορετικά, εξ αιτίας των αποκαλυπτομένων συγγενικών δεσμών 17Ν-ΕΥΠ-CIA-ΜΙΤ-ΜΑΒΗ-ΕΛΑΣ-ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ... Εκτός, αν δεν ήταν η 17Ν η εκτοξεύτρια της ρουκέττας στο «πλέον φυλασσόμενο τμήμα της Αθήνας»...

Στις 17/2/96 έφυγε απ'αυτόν τον κόσμο κι ο Μιχάλης Ράπτης - Pablo...

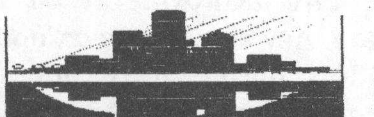
Μα, τέλος πάντων, τί κρύβεται πίσω από την αλλαγή του διοικητή της Εθνικής Τράπεζας; Ο νέος «σημιτικός» διοικητής, Θ.Καρατζάς, είχε καταθέσει εναντίον του Αντρέα Παπανδρέου στο Ειδικό Δικαστήριο. Πώς είναι, λοιπόν, δυνατόν να προωθείται τώρα από το ΠΑΣΟΚ;
Με κάτι τέτοια ασχολούνται τελευταία κανάλια, φυλλάδες και γενικώς βουλευτικές και μη- έδρες...

ΛΟΓΩ ΧΩΡΟΥ (ΚΑΙ ΣΥΝΑΡΤΗΣΕΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ) ΚΑΠΟΙΑ ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ ΘΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΤΟΥΝ ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ.

Έχουμε χάσει τον ύπνο μας αυτές τις μέρες... Θα διαγραφούν τελικά ο Βουνάτσος κι ο Κηπουρός απ'το ΠΑΣΟΚ; Μα, πώς μπορείτε να κοιμάστε όταν συμβαίνουν τέτοια τραγικά γεγονότα;...

Σύμφωνα με τις τελευταίες δηλώσεις του υπουργού εθνικής άμυνας, Γεράσιμου Αρσένη, «η αύξηση του χρόνου της στρατιωτικής θητείας δεν ενδείκνυται ως μέσο επίλυσης του δημογραφικού προβλήματος της χώρας». *Κάθε σχόλιο, μετά απ'αυτό, θα περίσσευε, αν το μέτρο δεν είχε προταθεί από κάποιους κυβερνητικούς βουλευτές, αλλά κι από κάποιους στρατιωτικούς που εμφανίζονται να μην έχουν μεγάλη εμπιστοσύνη στην επαγγελματικότητά τους...*

Τελικά, η Βάσια πλήρωσε φονιά για να ξεπαστρέψει τον άντρα της;

Τελικά, το ελικόπτερο πάνω από την Ίμια βλήθηκε από τουρκικά πυρά. Τρεις άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους. Κάποιοι άλλοι άνθρωποι έγιναν δολοφόνοι. **ΓΙΑΤΙ;** *Για ένα πουκάμισο αδειανό... για μιαν Ελένη...*

«Άρχων του Οικουμενικού Πατριαρχείου» αναγορεύθηκε στις 14/2/96 ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου Αθανάσιος Σιούλας 💣 Άξιος! Άξιος! 💣 Τα 40 χρόνια της έκλεισε η κυπριακή ΧΑΡΑΥΓΗ (του ΑΚΕΛ) 💣 Και τα γιόρτασε στις 18/2/96 με ένα πολύ ενδιαφέρον ένθετο. 💣 7 ναυτικοί ακόμη έχασαν τη ζωή τους, όταν το Sea Faith (ελληνικής πλοιοκτησίας με σημαία Μάλτας) βυθίστηκε στη «Θάλασσα του Διαβόλου» 💣 Λεπτομέρεια : Το πλοίο που μετέφερε σιδηρομετάλλευμα (ιδιαίτερα επικίνδυνο φορτίο) ήταν ηλικίας 23 ετών 💣 Οπως, όμως, είπε σε κάποιο ραδιόφωνο ο συνδικαλιστής ναυτικός Αντ. Χαλάς (της δεξιάς ΔΑΚΕ), «Η ηλικία των πλοίων δεν παίζει ρόλο» !!! 💣 Μετοχοποιείται μερικώς ο ΟΤΕ 💣 Καλά να πάθει 💣 Πάρτε ένα ταμ-ταμ να κάνετε τη δουλειά σας 💣 Κινητοποιείται κι η ΓΣΕΕ στις 22/2/96 💣 Καλά κρασιά !!!

ΟΧΙ. ΔΕΝ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ Η ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΣΗΜΙΤΗ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΕΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΕΣ. Ο άνθρωπος, ακριβώς, πάει να τους ευχαριστήσει. που δεν τα αφορά... Και να τους διαβεβαιώσει για τους ευρωπαϊκούς μας προσανατολισμούς...

ετάχτά... στα πετάχτά... στα πετάχ

Κάποιος ιατροδικαστής την έκρινε *«σατανίστρια»... «ασελγή»... «διεστραμένη»...* Η γυναίκα, άπορη μετανάστρια από την Τσεχοσλοβακία, κλείστηκε στη φυλακή κατηγορούμενη για ότι μπορεί να φανταστεί όποιος έχει έστω και αμυδρή γνώση της ελληνικής δικαιοσύνης... 17 μήνες έμεινε στο μπουντρούμι... Στο μεταξύ το ένα παιδί της πέθανε... Τα άλλα δυο βρίσκονταν κυριολεκτικά στους πέντε δρόμους... Τέλος, κάποιοι άλλοι δικαστές την έκριναν αθώα. Με βούλευμα. Και η γυναίκα αποφυλακίστηκε. Μέχρις εδώ το πράγμα είναι εξοργιστικό. Όταν όμως, κάποιος Μάκης Τριανταφυλλόπουλος, απ'το γυαλί της τηλεόρασης (στις 11/3/96), προσπαθεί να μας πείσει ότι - αφού η γυναίκα αποφυλακίστηκε - *θα πρέπει να δοξάζουμε τη δικαιοσύνη...* τότε, παίρνει κανείς ένα σφυρί και σπάει κεφάλια. ⌘⌘⌘ Και να σκεφτεί κανείς ότι στις 8/3/96 ήταν η «μέρα της γυναίκας»... ⌘⌘⌘ Η επιτυχία, πάντως, της «Εξορκίστριας No.1», ήταν φυσικό να οδηγήσει στην «Εξορκίστρια No.2». (Ο λόγος περί Δουράκη - Νταγκουνάκη) ⌘⌘⌘ Από την 15θήμερη εφημερίδα της ισπανικής CNT μάθαμε ότι κάποιος οργανώνει, στη χώρα μας, *«Αντιεξουσιαστική Ομοσπονδία»* και μάλιστα *«Διεθνή»!* ⌘⌘⌘ Δεν είμαστε καλά... ⌘⌘⌘ Στο μεταξύ, η «Κίνηση για την Υπεράσπιση των Πολιτικών και Κοινωνικών Δικαιωμάτων» δίνει τα... «ρέστα» της για την υπεράσπιση των Αναρχικών που πιάστηκαν στο περσινό Πολυτεχνείο ! ⌘⌘⌘ Συμβουλεύει, μάλιστα, όσους έχουν καταδικαστεί χωρίς αναστολή **να παραδοθούν για να σώσουνε τους άλλους !** ⌘⌘⌘ Σιγά, ρε παιδιά ! Μη μας συμπαραστέκεστε τόσο πολύ ! ⌘⌘⌘ «Εάν θέλατε να μάθετε για την ελληνική φιλοσοφία, τί θα κάνατε;» μας ρωτάει διανεμόμενο φυλλάδιο της «Σαηεντολογίας» (βλ.ΚΕΦΕ). *«Θα ρωτούσαμε τους αριστεριστές !»* είναι η σωστή απάντηση ⌘⌘⌘ Φιλική συμβουλή (αν είναι δυνατόν!) προς Κ.Πλεύρη : **«Πρόσεχε μάστορα! Η Ομοσπονδία Οικοδόμων και Συναφών σου κλέβει την παράσταση!»** ⌘⌘⌘ Όχι. Δεν κάνουμε πλάκα. Στις 12/3/96, οι συμπαθέστατοι οικοδόμοι και συναφείς ζήτησαν απ'τον συμπαθέστατο και συναφή υπουργό εργασίας Βαγγέλη Γιαννόπουλο να πάρει επειγόντως μέτρα κατά της... απασχόλησης αλλοδαπών εργατών στις οικοδομές !!! ⌘⌘⌘ Κι εμείς που νομίζαμε πως οι οικοδόμοι δεν έχουν δουλειά επειδή όλοι οι πολίτες της χώρας έχουν ήδη στέγη... ⌘⌘⌘ Κι άλλη φιλική συμβουλή. Αυτή τη φορά προς Λεσβίους : **«Όσο γάλα κι αν του ρίξεις, δεν ασπρίζει ο Κόρακας...»** ⌘⌘⌘ Έφυγε κι ο Οδυσσέας Ελύτης... ⌘⌘⌘ «Ποιητή της κυριαρχίας» έσπευσαν να τον βαφτίσουν κάποιοι... ⌘⌘⌘ Αυτός ο λαϊκισμός μας την έσπασε. Τί θα πει «ποιητής της κυριαρχίας»; ⌘⌘⌘ Δεν θα το κρύψουμε. Ο Ελύτης μας άρεσε. Δεν είχε τίποτε απ'όσα έσπευσαν να του προσάψουν κάποιοι. Ίσως δεν γνώριζαν τον Ελύτη... ⌘⌘⌘ Ίσως αυτό να ήταν και σφάλμα του ίδιου του ποιητή. Ο πολύς κόσμος τον έμαθε μέσω των μελοδοποιών των στίχων του. Άλλο, όμως, αυτοί κι άλλο αυτός! ⌘⌘⌘ Μιλήσαμε για **λαϊκισμό** και δεν ανακαλούμε. Οι άνθρωποι που το είπαν ξέρουν γράμματα. Και ξέρουν πως ο χαρακτηρισμός τους δεν οφειλόταν παρά σ'έναν επαναστατισμό. Και ξέρουν πως ποίηση και κυριαρχία δεν συμβαδίζουν... ⌘⌘⌘ Αυτό, δα, το ξέρει ακόμη και ο Κούβελας! ⌘⌘⌘ **Μα, *ΒΟΓΓΑΝΕ τα ΤΥΜΠΑΝΑ;*** Ναι, αποφαίνονται οι αν(εγκέφαλοι) της ΑΚΕΠ. ⌘⌘⌘ Α! Ναι... Είχαμε και *φοιτητικές εκλογές* στις 28 του Μάρτη... Μήπως το πήρε κανένας πρέφα; ⌘⌘⌘ Όχι βέβαια... Το φοιτητικό «κίνημα» δεν «πέθανε». Απλά και μόνο πρέπει να μάθουμε πως ότι είναι ακίνητο δεν μπορεί να ονομάζεται «κίνημα». ⌘⌘⌘ Και, δυστυχώς ή ευτυχώς, οι φοιτητές δεν κινούνται ποτέ ως τέτοιοι. ⌘⌘⌘ Κινούνται ή δεν κινούνται ως μέλη μιας ευρύτερης «κοινωνίας» με την οποία έχουν πολύ περισσότερα «κοινά» απ'όσα έχουν μεταξύ τους... ⌘⌘⌘ Κι αυτή η «ευρύτερη» κοινωνία - **δυστυχώς** - κοιμάται. ⌘⌘⌘ Πώς να ξυπνήσουν λοιπόν οι φοιτητές; Έστω και με κάποιες «αντιεξουσιαστικές στρακαστρούκες»;... ⌘⌘⌘ *ΠΡΟΣΟΧΗ !!!* Ο καινούριος αρχηγός της ΕΛ.ΑΣ., ο **Αθανάσιος Βασιλόπουλος** είναι «δημοκρατικός»... ⌘⌘⌘ Το αποκάλυψε ο Κώστας Παπαπέτρου που του πήρε συνέντευξη για τα «ΝΕΑ» στις 18/3/96. ⌘⌘⌘ Διαψεύδουμε κατηγορηματικά την πληροφορία ότι κάποια Hillary Clinton μας παραχώρησε συνέντευξη ⌘⌘⌘ Μας σνομπάρανε δικέ μας!

Τζαμάικα ★ Ρέγγε Κλαμπ (1986 –1996) Δέκα χρόνια μετά...

Το Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ, από τον πρώτο κιόλας καιρό της δημιουργίας του, σκόπευσε σ'έναν πρωτότυπο (για τα κοινά μέτρα και σταθμά) και προεπιλεγμένο κεντρικό κοινωνικό στόχο : επιδίωξε και υλοποίησε την κοινωνικο-πολιτισμική παρέμβαση στη διασκέδαση της νύχτας, με εργαλείο - ως γνωστόν - τη διεθνιστική μουσική της Ράστα - Ρέγγε Φιλοσοφίας. Στην αρχή, μέσω του πρωτόλειου και περιορισμένου πρώτου κύκλου του, αποτέλεσε έναν πόλο έλξης για ανθρώπους και διαδικασίες που δεν «χωρούσαν» στις μέχρι τότε κοινωνικές «προτάσεις» των πολιτιστικών και «ψυχαγωγικών» δεδομένων. Έτσι, η νεότευκτη αυτή προσπάθεια παρήγαγε και ανέδειξε νέες αναγκαιότητες, καινούρια οράματα, πρωτόφαντους όρους λαϊκών ανησυχιών. Παραταύτα, λοιπόν, η «Λευκή και Μαύρη Κοινότητα» έβαλε τις βάσεις και έθεσε ζητήματα και προτεραιότητες σαφώς πιο πολιτικοποιημένες από τις προηγούμενες. Μ'αυτό τον τρόπο, το Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ έμπαινε με αναπόδραστο τρόπο σε διαδικασία δημιουργικού μετασχηματισμού, ο οποίος υπαγόρευε την έναρξη του δεύτερου κύκλου του : αξιοποιώντας την πρότερη καρπερή εμπειρία του· «ομολόγησε» και περιέγραψε εναργέστερα την αναγκαιότητα της Ιστορικής κατηγορικής προσταγής : Ανάνηψη του Επαναστατικού - Μάχιμου Διαφωτισμού. Επανάκαμψη της Ανατρεπτικής - Ρηξιγενούς Φιλοσοφίας. Ουσιαστική - Κυτταρική Σύγκλειση της κατακερματισμένης Παγκόσμιας Ανατρεπτικής Αριστεράς. Εδώ πρέπει να κάνουμε τη θεμελιώδη - αλλά τόσο παραγκωνισμένη - υπόμνηση : Επιθυμούμε διακαώς τη ΣΥΓΚΛΕΙΣΗ. Ούτε σύγκλιση, ούτε συρραφή, ούτε συγκόλληση. Δηλαδή επιθυμούμε τη συνένωση των κατατμημένων και πολυδιαμελισμένων τμημάτων της Παγκόσμιας Ανατρεπτικής Αριστεράς με τέτοιον τρόπο, ώστε να μην υπάρχει ενδιάμεσο κενό. Κοντολογίς, το Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ, μέσα από τον εν λόγω δεύτερο κύκλο, καθώς και μέσα από τις εσωτερικές του αντιφάσεις, προσπάθησε - και προσπαθεί - ν'αναλύει γεγονότα και καταστάσεις όσο το δυνατόν βαθύτερα και διεισδυτικότερα, χρησιμοποιώντας τόσο την επαναστατική παράδοση και πρακτική όσο και πιο «αιρετικά» πολύτιμα γνωστικά και γνωσιολογικά εργαλεία : Όπως είναι η Επαναστατική Βαθοψυχολογική Έρευνα της διαλεκτικής σχέσης του Ατομικού Εγώ με το Μαζικό Εκείνο και αντιστρόφως. Αυτά από τη μια μεριά. Από την άλλη, όμως, όλα τα παραπάνω θα μετεωρίζονταν, εάν δεν τα είχε υποστυλώσει το Βίωμα. Συνεπώς, η Πρακτική Θεωρία ήταν, είναι και θα είναι στην ημερήσια διάταξη του Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ. Μόνον η Άμεση Δράση στο Πεζοδρόμιο και η Περιπολία της καθημερινής ανατροπής αποκρυσταλλώνεται και μπορεί να χρησιμεύει στην αέναη κριτική θεώρηση των πραγμάτων. Κάτω απ'αυτή τη συλλογιστική, λοιπόν, συμμετέχει - ή και παίρνει πρωτοβουλίες - σε κινήσεις και εκδηλώσεις συλλογικές, θέτοντας παράλληλα και τις προϋποθέσεις για ευρύτερη και ουσιαστικότερη συμμετοχή του στα κελεύσματα των ιστορικών του ευθυνών, απέναντι σε διαμορφούμενες ή διαμορφωμένες άλλες αξιόλογες ομάδες και σχήματα του ευρύτερου ανατρεπτικού χώρου. Οι διαθέσεις όμως αυτές, όπως είναι φυσικό, προοιωνίζουν την περαιτέρω ποιοτική μετεξέλιξη του Κλαμπ, σ'έναν νέο, μάχιμο κύκλο. Και σ'αυτό ακριβώς το σημείο, και με τούτο το αποτιμητικό των πεπραγμένων μας - έως σήμερα - σημείωμα, θέλουμε να ανακοινώσουμε (και ν'αναπτύξουμε πλέρια) τις σκοπεύσεις του Νέου Κύκλου Εργασιών του αναβαθμισμένου Τζαμάικα Ρέγγε Κλαμπ.

...υποθηκεύοντας τις θύελλες που έσπειρε στο μέλλον το παρελθόν... τί θα κάνουμε;

Ι. Η σκέψη της ιστορίας αποδεικνύει διαλεκτικά το δίκαιό της, όταν εκδηλώνεται μέσα στη διαλεκτική στιγμή του Λόγου. Η επανεμφάνισή της στο προσκήνιο της πραγματικότητας της εποχής δεν σκοπεί στην αναθεώρηση παλαιών τοποθετήσεων που κληροδοτούνται στους ιδεολόγους προς επίλυση, αλλά μετασχηματίζεται από τη σύγχρονη Ιστορία. Η ιστορική πίεση έχει κλιμακωθεί σε βαθμό που αρνείται την ιδεολογία, ξεπερνάει την Ουτοπία και πραγματοποιεί το εφικτό του παρόντος. Ο χώρος της ριζοσπαστικής αμφισβήτησης διατηρείται ακόμα ιδεολογικός, αιχμάλωτος της γενικευμένης αλλοτρίωσης και διαπαιδαγωγούμενος συμφωνεί με τους όρους της, αναγκάζεται να σιωπήσει ή όταν ψελλίζει άναρθρα και ασύντακτα έχει ελάχιστα επιτυχημένα αποτελέσματα που τα διεκδικεί από τα απομεινάρια παρελθουσών κοινωνικών σχέσεων· τα οποία διατάσσονται αμυντικά και πανικόβλητα οπισθοχωρούν στην πρώτη επίθεση. Η ιστορική παρουσία είναι συντριπτική και αδιαμφισβήτητη. Όποιος αντιτίθεται στα δεδομένα της εποχής, οι επιχειρήσεις του εξασφαλίζουν την αποτυχία. Δίχως περιστροφές να ριχτούμε στο ρεύμα της εποχής που αλλάζει δραματικά.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

II. Για να διασώσουμε την αρχαία εργασία της ανατρεπτικής σκέψης, οφείλουμε διαρκώς να την αποσαφηνίζουμε, να τη διορθώνουμε και να την ξαναδιατυπώνουμε υπό το πρίσμα των αλλοτριώσεων που υπέστει και των δυνατοτήτων βελτίωσης που εγείρονται αξιόμαχα. Εκείνο που δεν αξίζει να σωθεί, αυτό που ενοχλητικά αντιτίθεται στις επιδιώξεις μας πρέπει να το εγκαταλείψουμε χωρίς αμφιλογίες και τύψεις. Βέβαια καμία ιστορική επέμβαση στη ζωή δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι εκπροσωπεί ένα ολοκληρωμένο σύστημα ιδεών με απρόσβλητη συνοχή. Τίποτε δεν μπορεί να της εξασφαλίσει προκαταβολικά ότι δεν θα παραποιηθεί, δεν θα διαστρεβλωθεί είτε λόγω της κακοπιστίας που θα αντιμετωπίσει, είτε από την δολιότητα του αντιπάλου. Οι ιστορικοί αγώνες αναδιατάσσουν, βελτιώνουν την πορεία τους, περιορίζουν τα σφάλματα ερμηνείας και κατατροπώνουν τις αρνήσεις που η εποχή τους ορθώνει σαν εμπόδιο για την περαιτέρω διαλεύκανση της αλήθειας και μετασχηματισμού της σε υλική δύναμη καταστροφής του παλιού. Πυρηνική αξία χρήσεως στην εν λόγω διαδικασία συνιστά η ετυμηγορία της ακαταπόνητης και εξαντλητικής αυτοκριτικής η οποία αποφασίζει την απόρριψη των υπολειμμάτων ψευδούς συνείδησης, ιδεών και τεχνικών, που αναπαύονται πλέον στη φαρέτρα του αντιπάλου, σαλπάρει χωρίς καθυστέρηση από το συναισθηματικό αγκυροβόλι και καταστρέφει κοντολογίς αδίστακτα ό,τι την αποπροσανατολίζει και την αργοπορεί.

III. Ανακαλύπτουμε τον ιστορισμό της κίνησης της ίδιας της Ιστορίας. Οργανώνουμε σε μια συνεκτική συνάντηση τα αναλλοίωτα, αλλά τραγικά διαχωρισμένα, στοιχεία Κριτικής και Άρνησης, που περιφέρονται στον κόσμο ως ιδέες και γεγονότα. Μια συνάντηση αυτών των συνειδητών στοιχείων με ολόκληρη τη ζωή εκείνων που τα φέρουν, μια προοπτική που έχει νόημα μόνον εάν συνοδεύεται από την κατανόηση ότι ο εαυτός μας και η θεωρία μας είναι ένα άρρηκτο σύνολο που στηρίζεται στην ολότητα και επιδιώκει την ανατροπή του υπάρχοντος στο σύνολό του. Η θεωρία της Επανάστασης καταξιώνεται μόνον εάν συνοδεύεται από την πρακτική της επαλήθευση καθώς και από τη θέληση να αλλάξουμε τη χρήση της ζωής. Αναπαλλοτρίωτα στοιχεία είναι εκείνα που απέδειξαν την αναπαλλοτρίωτη διαύγειά τους, αφού διατήρησαν αλώβητο το αποφασιστικό και επικίνδυνο νόημά τους, παρά τις επιθέσεις δήωσης και άλωσης που δέχθηκαν.

IV. Οι χαοτικές και εγκληματικές ενέργειες της πρακτικής κριτικής, ενοχλητικά αθέατες και εφιαλτικά αισθητές δημιουργούν τις περισσότερες φορές - δίχως να το γνωρίζουν - τη θεωρία της στάσης. Αναγγέλλουν με δριμύτητα την επανεμφάνιση των δικαιωμάτων του Αρνητικού, αρχικά με πρωτόγονη και ενστικτώδη μορφή - με μια γλώσσα που αναστατώνει τις λησμονημένες ελπίδες και την οποία (γλώσσα) οι ειδικοί της σκέψης της εξουσίας, μέσα στο θετικισμό τους και στον καταθλιπτικό μονόλογο της αδυναμίας και του ψέματος, χαρακτηρίζουν ακατανόητη. Η αξία των πράξεων βανδαλισμού δεν βρίσκεται στην ίδια την καταστροφή, αλλά στο γεγονός ότι εκφράζει μια ανυποταξία που φιλοδοξούμε αργότερα να μετασχηματιστεί σε στρατηγικό σχέδιο καταστροφής του υπάρχοντος. Όπως οι λουδιστικές ενέργειες του βιομηχανικού προλεταριάτου στις αρχές του προηγούμενου αιώνα είχαν στόχο τις μηχανές μας παραγωγής που παραγκώνιζε τον άνθρωπο, έτσι και το καινούριο ρεύμα βανδαλισμού στρέφεται κατευθείαν στην ολότητα του αλλοτριωμένου παραγωγικού πλούτου που εξαφανίζει τη ζωή. Δίχως βέβαια, σην πραγματικότητα, να έχει ακόμα δεσμούς, δίχως να έχει εγγράψει διαλεκτικά στη συνείδησή του την Επαναστατική Θεωρία.

V. Αν αισθανθούμε και κατανοήσουμε επαρκώς την αναζήτηση των στοιχείων που συνάδουν με την ελευθερία στην καθημερινή ζωή, τότε μόνο θα μπορέσουμε να κρίνουμε το παρελθόν, να διασώσουμε και να ξαναβρούμε τη χαμένη ιστορία των αγώνων· τότε μόνο η σκέψη θα αποκτήσει την πρωταρχική της σημασία, την αμφισβήτηση του οτιδήποτε υπάρχει. Η συγχώνευση σε μία ολότητα των ανθρωπίνων αναζητήσεων των στοιχείων αγωνίας και οδύνης θα προσπαθήσει να συναντήσει τους ανθρώπους, αναγκάζοντάς τους να βγούν από την προϊστορία. Είναι αφελής και ελάχιστα σοβαρός όποιος πιστεύει ότι ερμηνεύει και ελέγχει την ολότητα των κοινωνικών διεργασιών με ακατάλυτο και απόλυτο τρόπο. Και αυτό, επειδή θα επέτρεπε την εμφάνιση μιας δογματικής ακαμψίας, την απολίθωση του ιστορικού χρόνου και την άμβλυνση των κοινωνικών αντιθέσεων. Η στατικότητα και η αδράνεια δεν είναι στοιχεία της Ζωής και της Επανάστασης, το Αρνητικό είναι το αιθέριο και αυτοκίνητο στοιχείο τους.

VI. Η Πρακτική Θεωρία τελεί σε μια αδυσώπητη μεταβολή, σε έναν αέναο μετασχηματισμό που υποδεικνύεται από την απαίτηση της αλήθειας να προσαρμόζεται με ακρίβεια στην κινητικότητα των αντικειμενικών δεδομένων, να εμπιστεύεται τη φυσική ανάγκη του ανθρώπινου πνεύματος για σαφήνεια και λογική εκπροσώπηση των συνειρμών. Ό,τι εμφανίζεται ως ριζικά καινούριο, στην πραγματκότητα, αντιστοιχεί στα νέα γνωρίσματα της ταξικής κοινωνίας, στην καταγραφή των φαινομενικών επιτυχιών της, των αντιφάσεών της, των προσδοκιών της που εμπεριέχονται εν κρυπτώ και παραβύστω στο εσωτερικό των αντιθετικών δυνάμεων, της διάχυτης καταπίεσης και των λογικών συνδυασμών που αναδύονται, ερμηνεύοντας τη γενική εξελικτική δραστηριότητα που αντιπροσωπεύει η κίνηση της πραγματικότητας, υποβάλλοντάς την σε κρίση και αυτοαναίρεση. Η Πρακτική Θεωρία που αναλαμβάνει την κριτική ολόκληρης της ζωής αναπόφευκτα θα κληρονομήσει ένα ποσοστό των σύγχρονων ανεπαρκειών που παράγει αυτός ο κόσμος. Αν συμμειρστεί όμως και αποπειραθεί να υπερασπιστεί αυτό το γεγονός, τότε η αληθινή κριτική της ολότητας θα θέσει σε ενέργεια την ιδεολογική εξαπάτηση.

VII. Αν δεν επιτευχθεί η διαλεκτική σύζευξη θεωρίας και πράξης, τότε θα έχουμε μόνιμες παλινωδίες, απερίσκεπτες αποφάσεις και εξασθενημένα αποτελέσματα. Αυθόρμητες πράξεις, δίχως την διαλεκτική κατανόηση της συνείδησης της ολότητας και της ιστορίας, μετατρέπονται σε έναν μυωπικό και κοντόφθαλμο πρακτικισμό στην εκ προιμίου συλλήβδην συντριβή τους, η γεμάτη ελπίδες δράση τους σωριάζεται σύντομα κάτω απ'το βάρος της υλικής και ιδεολογικής πίεσης της αντίπαλης τάξης. Η θεωρία, επίσης, δίχως την πρακτική δοκιμασία της, εξανεμίζεται εύκολα ή στερεοποιείται σε μια δογματική και αποκρυσταλλωμένη βεβαιότητα που το μόνο που κάνει είναι, με ανώδυνο τρόπο, να επιβεβαιώνει το υπάρχον.

VIII. Προσανατολιζόμαστε στην ανακάλυψη και στην κατάκτηση του πλούτου των γνώσεων, στην απελευθέρωσή τους από την κονιορτοποιημένη πενιχρότητα, στον προσεταιρισμό της ολότητας των κοινωνικών επινοήσεων, στην προοπτική δυναμικής παλινόρθωσης της ανθρώπινης επιθυμίας. Η εκτροπή της αφηρημένης και διαχωρισμένης χρήσης της γνώσης προς όφελος της ριζοσπαστικής ανατροπής, είναι ζήτημα που θα κρίνει τους λόγους και την έκβαση της ταξικής - κοινωνικής αναμέτρησης.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

IX. Να ξαναμελετήσουμε την επαναστατική σκέψη των τελευταίων 150 χρόνων, να σφυρηλατήσουμε την κληρονομιά της τέχνης και της φιλοσοφίας, αξεδιάλυτα απ'την δοκιμασία τους στο πύρινο καμίνι της καθημερινής διαλεκτικής. Η επεξεργασία αυτών των ιστορικών αληθειών, θα σχηματίσει τα ουσιαστικά σημεία του Κινήματος, ενώ, συγχρόνως, θα ορίσει (ipso facto) τόσο το Ειδικό του Βάρος, όσο και την Πυκνότητά του. Να εκτιμήσουμε εκ νέου όλες τις αντιθέσεις ανάμεσα στους επαναστάτες, τις συναντήσεις που η εξουσία κατόρθωσε να αποτρέψει και τις παραγνωρισμένες δυνατότητες, που θα μπορούσαν να αναδειχτούν. Να αμφισβητήσουμε τα ποταπά και ελεινά συναισθήματα, τις μνησικακίες για κάθε τολμηρό εγχείρημα, τις χαιρεκακίες για κάθε αποτυχημένη επιλογή. Αντιθέτως, οφείλουμε να δημιουργήσουμε τα γνωσιολογικά και γνωστικά εργαλεία που θα εκφράζουν με σαφήνεια και συνοχή την κρίση των επιθυμιών, τον καινούριο πλούτο της μοντέρνας φτώχειας, υπογραμμίζοντας ταυτρόχρονα τις απελευθερωτικές δυνατότητες που βρίσκονται στη διαδικασία σχηματισμού τους. Με αυτόν τον τρόπο επαναφέρουμε στην Ιστορία την απύθμενη έκφραση του ποιοτικού: **το πέρασμα από τη Γλώσσα στη Ζωή.**

X.Η αποκατάσταση της πρακτικής επικοινωνίας ανάμεσα σε κοινωνικούς χώρους που εμφανίζουν αντικειμενικά σημεία Άρνησης - σκόρπια, όμως, και αποσπασματικά - θα οδηγήσει στην σύγκλειση και στον σχηματισμό της κρίσιμης μάζας. Η δημοσιοποίηση των ιδεών μας είναι μια πολυσχιδής - πολυσήμαντη δραστηρότητα που εκπορεύεται από τις ατομικές ικανότητες, αλλά και από τον τρόπο που η συλλογικότητα αντιλαμβάνεται την ύπαρξή της και από την συνοχή που έχει κατακτήσει. Πέρα από τη θεωρητική συνείδηση, ακόμα και οι πιο απρόβλεπτες και ακατανόητες υποκειμενικές επιθυμίες (έρωτας, φαντασία, χιούμορ, σαγήνη, ένστικτο, παιχνίδι...) επηρεάζουν και διαμορφώνουν το αποτέλεσμα που μεταδίδεται στην κοινωνία. Πέρα από τα παραδοσιακά μέσα δημοσιοποίησης των ιδεών μας, αφίσες, προκηρύξεις, μπροσούρες, εφημερίδες και περιοδικά, επιστρατεύεται η επινοητική και ευρηματική ικανότητα των μελών μας. Η εμπειρία της στιγμής υπαγορεύει και εκπαιδεύει στην ευελιξία, στην ετοιμότητα και στην αποφασιστικότητα να διακυβευτούν όλες οι δυνάμεις όταν κριθεί χρήσιμο. Είναι πρόδηλη η υλική μας αδυναμία, γι'αυτό πρέπει να είμαστε ευπροσήγοροι, άτεγκτοι και ανυποχώρητοι στην κριτική μας. Οι άστοχες και εσφαλμένες επιλογές, η ξέφρενη σπατάλη δυνάμεων σε επουσιώδη ζητήματα, επιφέρουν ανεπανόρθωτα ρήγματα στη συνοχή μας, που δύσκολα αποκαθίστανται. Η θεωρητική ικανότητα και οι ψυχικές αρετές μπορεί να μη συνοδεύονται από τη γενικευμένη πρακτική κριτική της κοινωνίας, όμως, είναι για άλλη μια φορά τα μοναδικά μας όπλα.

ΤΟ ΑΝΕΚΚΛΗΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΑΠΟΤΡΑΠΕΙ

ΤΖΑΜΑΪΚΑ ★ ΡΕΓΓΕ ΚΛΑΜΠ

Υ1. Μια ευέλικτη θεωρητικο-πρακτική συλλογικότητα δεν αξιώνει το μονοπώλιο της κριτικής καθαρότητας σε κανέναν τομέα. Ούτε συλλογίζεται ότι η παρουσία της στο ιστορικό πεδίο θα παρατείνεται εσαεί. Οφείλει να γνωρίζει ότι το έργο της έχει περιορισμένη διάρκεια, η δε ολοκλήρωσή του θα είναι επιτυχημένη εάν συμβάλλει και καθορίζει την αναπαραγωγή αυτής της επιτυχίας σ'ένα ευρύτερο πεδίο δραστηριοτήτων.

<u>στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα...</u>

Ελεύθερος αφέθηκε τελικά ο Δημοσθένης Χριστοφίδης που είχε συλληφθεί για «απόπειρα εμπρησμού» του Mc Donald's του Συντάγματος. Ο ανακριτής δέχθηκε ότι οι υπάλληλοι του φασιφουντάδικου τον αναγνώρισαν καθ'υπόδειξη των μπάτσων... από προπέρσινη φωτογραφία του! 💣💣💣 Εμείς θα λέγαμε να εξετασθεί ο εγκέφαλος τόσο των υπαλλήλων όσο και των Σαϊνηδων της ΕΛΑΣ... Με τόση τρέλλα που πλήττει τα βοοειδή τίποτε δεν αποκλείεται ! 💣💣💣 Αναβλήθηκε για τις 23/9/96 η δίκη της πρώτης «φουρνιάς» των 504 (μείον 137 συν τους ανήλικους) καταληψιών του Πολυτεχνείου 💣💣💣 Η δεύτερη «φουρνιά», ωστόσο, που δικαζόταν δυο μέρες αργότερα (στις 22/3/96), δεν ήταν τόσο «τυχερή». Πρόεδρος του Β' Τριμελούς Αυτοφώρου ήταν ο Ιωάννης Γιαννακόπουλος 💣💣💣 Ένας τύπος... κάτι ανάμεσα σε «γνήσιο ορθόδοξο χριστιανό» και σε «φανατικό ισλαμιστή μουλά»... 💣💣💣 Οι ίδιοι οι κατηγορούμενοι (πιεσμένοι είναι η αλήθεια από την ασφυκτική συμπαράσταση των αριστεριστών) δεν στάθηκαν στο ύψος των περιστάσεων 💣💣💣 Ακόμη και δήλωση μετανοίας υπέγραψαν ! 💣💣💣 Μάταιη μετάνοια 💣💣💣 22 μήνες έφαγαν (οι δυο που αρνήθηκαν να παραστούν πήραν κάτι παραπάνω, αλλά τουλάχιστον κράτησαν την αξιοπρέπειά τους)... 💣💣💣 Ευτυχώς που οι εκπρόσωποι της Διεθνούς Αμνηστείας έφυγαν πριν το τέλος 💣💣💣 Μην ξεφτιλιστούμε διεθνώς...

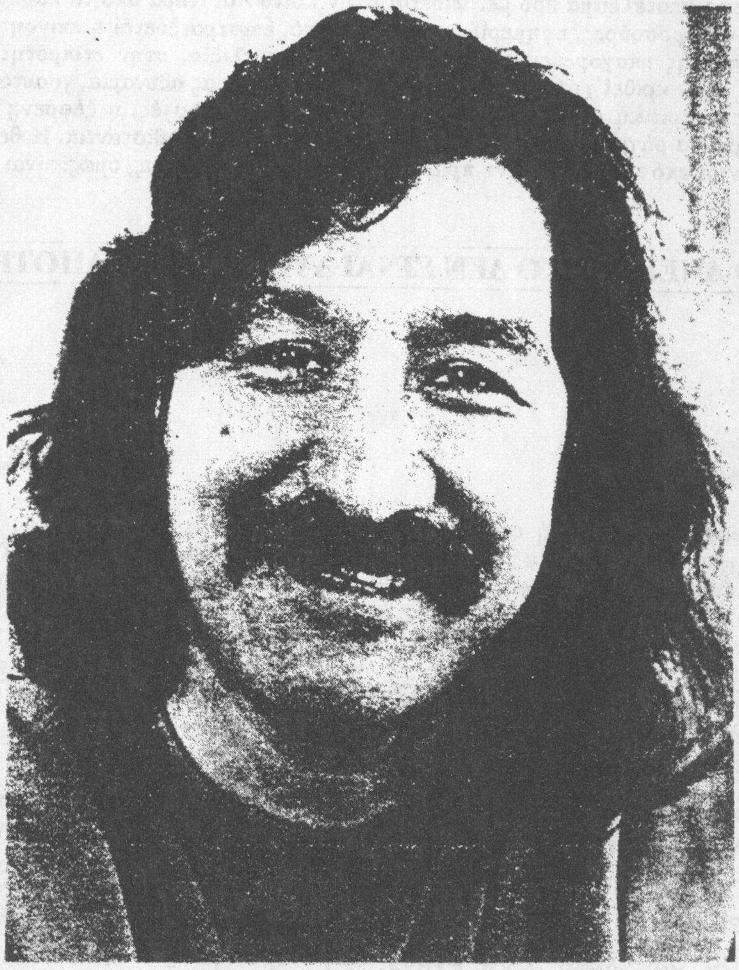
where is the justice for Leonard Peltier?

(πού είναι η δικαιοσύνη για τον Leonard Peltier ;) *

* Από τα λόγια του τραγουδιού που του αφιερώθηκε πριν 6 χρόνια, χωρίς ν' ακουστεί ποτέ στην Ελλάδα

Οι πράκτορες του Ομοσπονδιακού Γραφείου Ερευνών (FBI) και του Γραφείου Ινδιανικών Υποθέσεων (BIA) είχαν ζώσει τον καταυλισμό των Oglala... Σε λίγο άρχισε το πιστολίδι... Ένας Ινδιάνος (όπως λέμε εδώ «ένας γύφτος» έπεφτε νεκρός από τις σφαίρες των οργάνων του νόμου και της τάξης (δηλαδή των εταιριών καταλήστευσης του υπεδάφιου πλούτου της περιοχής όπου ζούσαν οι Ινδιάνοι χιλιάδες χρόνια πριν πατήσουν τη γη τους οι πρόγονοι του Κλίντον)... Το πιστολίδι γενικεύτηκε. Βγήκαν από την άλλη μεριά οι καραμπίνες. Δυο «εφμπιάϊ»δες έπεσαν στο χώμα προς δόξαν του Ελευθέρου Εμπορίου...

Τα χρόνια πέρασαν... Το επεισόδιο ξεχάστηκε...

Όπως ξεχάστηκε κι ο Leonard Peltier... Ξεχάστηκε στη φυλακή του Kansas... Χίλια μίλια μακρυά από τον τόπο του... Καταδικασμένος για το «φόνο» των 2 πρακτόρων, που ποτέ δεν διέπραξε. Καταδικασμένος παρά το ότι η μοναδική εναντίον του μάρτυρας κατηγορίας, αποδεδειγμένα, «είχε πιεστεί» απ'τις διωκτικές αρχές. Καταδικασμένος παρά την ομολογία άλλου ότι εκείνος κι όχι ο Leonard είχε πυροβολήσει τους «εφμπιάϊ»δες... Καταδικασμένος επειδή για τους «άσπρους» όλοι οι «μαύροι» είναι «μαύροι» !

ΔΩΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ, ΤΩΡΑ, Ο LEONARD PELTIER ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΟ ΚΑΤΕΡΓΟ. Η ΑΘΩΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΔΕΚΤΗ ΑΚΟΜΗ ΚΙ ΑΠΟ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ... ΚΙ ΟΜΩΣ...

Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΓΙΑ ΤΟΝ LEONARD PELTIER ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ.

ΑΠΑΙΤΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ, ΤΩΡΑ !!!

Στείλτε το μήνυμά σας στον Bill Clinton :

President William Clinton. The White House. 1600 Pennsylvania Avenue.
WASHINGTON D.C. 20500 - USA

Ντόκας (Νικηφόρος) κι όχι Ρόκας (όπως γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος) λέγεται ο δικαστής ανηλίκων που αναπλήρωσε την Ρασιά σε μερικές απ'τις προηγούμενες δίκες ανηλίκων παιδιών που πιάστηκαν στο Πολυτεχνείο στις 18/11/1995. Η άλλη αναπληρώτρια της Ρασιά λεγόταν Νάκου, ενώ σε μερικές δίκες την εισαγγελέα Δημητρίου αντικαθιστούσε η Σγουράκη...

Μέχρι στιγμής, 5 από τους κατηγορουμένους έχουν καταδικαστεί σε διαφόρων ειδών «εγκλεισμούς» : 2 στο «Σωφρονιστικό Κατάστημα Ανηλίκων του Κορυδαλλού», 2 σε «αναμορφωτήρια» και ένας σε «ιατροπαιδαγωγικό ινστιτούτο»...

Οι δίκες των υπολοίπων (ενηλίκων, στο αυτόφωρο), εν τω μεταξύ, αναβάλλονται η μία μετά την άλλη για τον ερχόμενο μήνα...

Στη διάρκεια της διαδικασίας αναβολής μιας απ'τις παραπάνω δίκες, συνέβη και το παρακάτω σημαντικό περιστατικό : ο εισαγγελέας της έδρας (Γεράκης) χαρακτήρισε «επικίνδυνο» δικηγόρο που ασκούσε το υπερασπιστικό του καθήκον !!!

Ο,τι κι αν συμβαίνει, ωστόσο, στις δίκες των ενηλίκων δεν συγκρίνεται με το όργιο αυθαιρεσίας και κυριολεκτικά **διαστροφής** που παρατηρείται στο δικαστήριο ανηλίκων.

Σύμφωνα με τον κανονισμό αυτού του δικαστηρίου, οι δίκες διεξάγονται «κεκλεισμένων των θυρών». Η είσοδος στο δικαστήριο (στον 8ο όροφο του κτιρίου στη γωνία της Σταδίου με την Ομόνοια) επιτρέπεται μόνο στους «έχοντες σχέση με την υπόθεση» δικηγόρους, συγγενείς των κατηγορουμένων και μάρτυρες. Υποτίθεται ότι το μέτρο αυτό λαμβάνεται με σκοπό την «διαφύλαξη των ανηλίκων δικαζομένων από τον κοινωνικό διασυρμό», αν και η πρακτική του αξία έγκειται στην ωμή παραβίαση της αρχής της «δημοσιότητας της δίκης», γεγονός που επιτρέπει στους δικαστές και στους «κοινωνικούς λειτουργούς» να δικάζουν **όπως τους γουστάρει**.

Κοινωνικοί λειτουργοί λέγονται κάποια ανθρωπάρια που φροντίζουν για την «επανένταξη των νεαρών εγκληματιών στο κοινωνικό σύνολο».

Επανένταξη των νεαρών εγκληματιών στο κοινωνικό σύνολο λέγεται η διαδικασία **καταστροφής της προσωπικότητας του παιδιού** και η μεταβολή του σε πειθήνιο όργανο της εξουσίας. Ποιάς εξουσίας; Μα, της εξουσίας των κοινωνικών λειτουργών, των διευθυντών και των φυλάκων των αναμορφωτηρίων, των διευθυντών και των φυλάκων των σωφρονιστικών καταστημάτων ανηλίκων (φυλακών ανηλίκων) και των γιατρών, ψυχιάτρων, ψυχολόγων κλπ.. των ιατροπαιδαγωγικών ινστιτούτων...

Δούλοι αυτών των χυδαίων κι εντελώς αμόρφωτων εξουσιαστών γίνονται οι ανήλικοι καταδικασμένοι.

Ράβουν, κεντούν, μαγειρεύουν, χτίζουν, ασπρίζουν, κάνουν το χαμάλη για λογαριασμό αυτών των «οργάνων της πολιτείας» οι ανήλικοι σκλάβοι κι οι ανήλικες σκλάβες...

Αυτή η ειδεχθέστατη μορφή δουλείας ονομάζεται από το ελληνικό «σωφρονιστικό» σύστημα : **«Παροχή κοινωνικής εργασίας»** ! Αποβλέπει κύρια στην ικανοποίηση των αναγκών των κοινωνικών λειτουργών, των σωφρονιστικών υπαλλήλων, των γιατρών και των ψυχολόγων. Αποβλέπει στην άντληση κέρδους από την άμισθη εργασία των ανηλίκων, την ίδια στιγμή που οι νόμοι απαγορεύουν ρητά στους ανηλίκους να εργάζονται επ'αμοιβή. Η «παροχή κοινωνικής εργασίας», όμως, έχει και ευρύτερους κοινωνικούς στόχους : Η καταστροφή του χαρακτήρα, η εξαφάνιση κάθε ατομικότητας, ο εθισμός στη σκλαβιά, δημιουργούν **«νομιμόφρονες και νομοταγείς πολίτες»**, δηλαδή **ζώα που δεν σκέπτονται... λοβοτομημένα όντα που δεν χαρακτηρίζονται από καμμιά ανθρώπινη ιδιότητα... μπάτσους, μπράβους, χαφιέδες !**

Φυσικά, η **σεξουαλική** εκμετάλλευση των νεαρών δούλων είναι στην ημερησία διάταξη. Γιατροί, φύλακες, κοινωνικοί λειτουργοί, αλλά ακόμη και δικαστές ανηλίκων, ικανοποιούν τις πιο ανώμαλες ορέξεις τους σε βάρος μικρών παιδιών. Ακόμη κι οι γονείς των ανηλίκων κατηγορουμένων δεν γλυτώνουν από τις ορέξεις των ανθρωποειδών δικαστών κλπ.

Νεαρές μητέρες πέφτουν στο κρεββάτι δικαστών, «επιμελητών ανηλίκων», φυλάκων, μόνο και μόνο για να γλυτώσουν τα ανήλικα φυλακισμένα παιδιά τους από την κακομεταχείριση που θα υποστούν (ξυλοδαρμούς, βασανιστήρια) στην περίπτωση που αυτές δεν υποκύψουν.

Πατεράδες ανέχονται, για χάρη των παιδιών τους, αυτή την κατάσταση. Υποχρεώνονται, ωμά, ακόμη και να «πληρώνουν τα γ...σιάτικα» !!!

Χωρίς - για ευνόητους λόγους - ν'αναφέρουμε ονόματα, περιοριζόμαστε να πούμε ότι **ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ - ΣΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΔΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ - ΕΚΑΝΕ ΑΝΗΘΙΚΕΣ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΤΗ ΜΗΤΕΡΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΥ, ΥΠΟΣΧΟΜΕΝΟΣ ΝΑ ΜΗΝ ΣΤΕΙΛΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΣΤΟ ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΗΡΙΟ !!!**

Α! Ναι! Για να μην ξεχνάμε τον πληροφοριακό χαρακτήρα του εντύπου... Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Αθανάσιος Σιούλας, που αναφέραμε στο προηγούμενο τεύχος, δεν είναι μέλος του ΚΚΕ. Είναι βασιλόφρων.

Ούτε λίγο - ούτε πολύ ο ανωτέρω κύριος ζήτησε να κυρηχθεί αντισυνταγματικός ο νόμος που αποδίδει τα ανάκτορα του Μον Ρεπό στους κατοίκους της Κέρκυρας.

Κι οι δικηγόροι; Θα ρωτήσετε... Τί κάνουν οι δικηγόροι; Μα, εκλέγονται !

Σε αναβρασμό βρίσκονται οι κτηνοτρόφοι όλης της χώρας. Από τα Γιάννενα μέχρι τη Μεσσηνία προχωρούν σε αγωνιστικές κινητοποιήσεις, διεκδικώντας το ψωμί τους... Σχέτο, αφού δεν διαθέτουν πια ούτε τυρί για προσφάϊ ή γάλα για να το κάνουνε παπάρα... Γιατί; Μα, επειδή το Μάαστριχτ είναι σαφές : **Η σκόνη γάλακτος (που παράγεται στη γερμανική ζώνη επιρροής) είναι θρεπτικότερη απ'το νωπό πρόβειο ή γελαδινό...**

γματα... στίγματα... στίγματα... στίγματα... στί

Μ'αφορμή τη διαγραφή του Θέμου Αναστασιάδη από την ΕΣΗΕΑ, στο προηγούμενο τεύχος ασχοληθήκαμε με κάποιους δημοσιγράφους. Τώρα, μαθαίνουμε και τα καμώματα του πρώην προέδρου της ΕΣΗΕΑ και νυν βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, Βασίλη Κοραχάη : Με ερώτησή του ζήτησε την αποφυλάκιση των πρωταιτίων της χούντας ! *(Μη μας πείτε ότι το ψάρι δεν βρωμάει απ'το κεφάλι...).*

* * *

Ο Άρειος Πάγος, πάντως, απέρριψε στις 7/2/1996 την αναίρεση που άσκησε ο Κωνσταντίνος Παπαδόπουλος (αδελφός του Γεωργίου, αδελφού του Παττακού), κατά του βουλεύματος του συμβουλίου εφετών Πειραιά, με το οποίο απορριπτόταν η αίτησή του για «υφ'όρον απόλυσή του «. Ο αδελφός του πρώην δικτάτορα έχει καταδικαστεί σε ισόβια και σε κάθειρξη 10 ετών για έσχατη προδοσία.

* * *

Την ίδια μέρα, το δικαστήριο ανηλίκων έθετε «υπό την επιμέλεια κοινωνικού λειτουργού» 3 ακόμη νεαρούς επειδή πέρισυ είχαν συμμετάσχει σε μαθητική πορεία που είχε οργανωθεί στη μνήμη του δολοφονημένου από τη Νέα Δημοκρατία, Νίκου Τεμπονέρα. (Στην ίδια πορεία είχε συλληφθεί κι ο Νίκος Καρατζάς, του οποίου η δίκη εξακολουθεί να εκκρεμεί).

* * *

Πάντως, μη νομίζετε πως οι δικαστικοί μας μόνο καταδικάζουν. Κάποιες φορές απαλάσσουν κι όλας. Φερ'ειπείν, ο γνωστός σκληρός διώκτης των Αναρχικών, Γιώργος Κολιοκάστας, εισαγγελέας πρωτοδικών, σε μια εκδήλωση αμεροληψίας και μεγαλόκαρδης επιείκειας... **έθεσε στο αρχείο** (πάλι στις 7/2/96) **την δίωξη που είχε ασκήσει άλλος εισαγγελέας κατά της Δήμητρας Λιάνη-Παπανδρέου για παραβάσεις των πολεοδομικών κανονισμών στη βίλλα της, στην Εκάλη !**

* * *

«Το ΚΚΕ, στην 77χρονη ηρωική ιστορία του, αντιπάλεψε και αντιμετώπισε με ανοιχτή αυτοκριτική τις συνέπειες από λάθη και παρεκκλίσεις που σημειώθηκαν στη μακρόχρονη, πολυκύμαντη ιστορία του». Τάδε... έφη ΚΚΕ, στην εισαγωγή του Σχεδίου Προγράμματος για το 15ο Συνέδριό του. Για φαντάσου ! ΚΚΕ με ανοιχτή αυτοκριτική. Σαν να λέμε ξύλο από μέταλλο.

* * *

Τελικά, εν έτει 1996, το εν λόγω κόμμα καταθέτει την (και) μολιερική του παιδεία : Ανεβάζει Ταρτούφο, ισχυροποιώντας (μ'αυτό τον τρόπο) την άποψη που θέλει τη στενή συνάφεια του θεάτρου με την πολιτική και τούμπαλιν.

* * *

Επιμύθιο : Όταν ο ταρτουφισμός ανταμώνει το σταλινισμό, τότε η Επανάσταση έχει κάθε λόγο να ντρέπεται και να κλαίει...

* * *

Υποκρισία μέρος 2ον : Εξεπλάγησαν - λέει - αρκετοί ρουφιάνοι (όρα δημοσιογράφοι), όταν τα «ευειδή» συμμοριτάκια της «Χρυσής Αυγής» έκαψαν αμερικάνικες σημαίες, κατά τη διάρκεια πορείας τους στο κέντρο της Αθήνας, μέρα-μεσημέρι.

* * *

Μα, κ. ιησουίτα (δημοσιογραφίσκε), προς τί το μέγα άπορόν σας; Τί πιο φυσικό, για έναν «χρυσαυγίτη», από το να πυρπολήσει το σύμβολο μιας χώρας, η οποία είναι στα «μαχαίρια» με τη μαμά του, τη Γερμανία; Ως γνωστόν, τα νεο-ναζιστικά κνώδαλα ψηφίζουν Γερμανό νταβατζή κι όχι Αμερικάνο.

* * *

Συνεπώς, αλλού έγκειται το εκπληκτικόν της υπόθεσης. Πώς είναι δυνατόν τα εθνικιστικά τσογλάνια να εγκαινιάζουν, κάθε λίγο και λιγάκι, μια σειρά γραφείων και να πορεύονται (ανενόχλητα) σε κεντρικούς δρόμους της Αθήνας; Τόσο πολύ - επιτέλους - έχουν αμβλυνθεί τα κοινωνικά αντανακλαστικά; Πάσα αντίδραση είναι καλοδεχούμενη...

* * *

Υποκρισία μέρος 3ον : Φοβερή και τρομερή, όπως μάθαμε, η τελευταία επιτυχία της Αστυνομίας μας. Εξάρθρωσε, κυριολεκτικά, μια ομάδα «νονών» της νύχτας. Επίσης, όπως δηλώνει, ξέρει κι άλλες, αλλά δεν μπορεί να κάνει τίποτε για να τις ξηλώσει, γιατί τα θύματα σιωπούν. Και επειδή, καθώς όλοι γνωρίζουμε, δουλειά της είναι να προστατεύει τους φιλήσυχους πολίτες, ζητεί συνεργασία μ'αυτούς, έτσι ώστε να μπορέσει να επιτελέσει ευχερέστερα το... κοινωνικό της λειτούργημα. Κοντολογίς, θέλει συγκεκριμένες πληροφορίες για τη δράση των οργανωμένων ομάδων των «νονών».

* * *

Οπότε και εμείς, ως φιλήσυχοι και νομοταγείς πολίτες, αποφασίσαμε να ανταποκριθούμε στις εκκλήσεις της Αστυνομίας μας και να τη βοηθήσουμε στο έργο της, το κοινωφελές.Έτσι, προβαίνουμε πάραυτα στην εξής φοβερά... πρωτότυπη καταγγελία : Αυτή τη στιγμή, η πλέον επικίνδυνη και σκληρή οργανωμένη συμμορία «προστατών» - που «εργάζεται» νυχθημερόν - είναι η Αντιτρομοκρατική Ομάδα. Τα μέλη αυτής έχουν στήσει μία (άνευ προηγουμένου) ανώνυμη εταιρεία «προστασίας» λεσχών, οίκων ανοχής, ξενυχτάδικων, κέντρων διασκέδασης και λοιπών κερδοφόρων επιχειρήσεων. Μιλάμε ότι οι «τύποι» τα παίρνουν χοντρά ! Και τούτο αποτελεί κοινό μυστικό στους παροικούντες την Ιερουσαλήμ.

* * *

Τώρα, ύστερα από την καταγγελία μας, τί θα πράξεις, κύριε αστυνόμε !; Θα τους συλλάβεις τους κακούς;...

* * *

Υποκρισία μέρος 4ον : Οι Έλληνες λακέδες-δημοσιογράφοι μέμφονται τους Τούρκους ομολόγους τους, που κατέβασαν την ελληνική και ύψωσαν την τουρκική σημαία σε βραχονησίδα του Αιγαίου, ως ενεργούμενα των μυστικών τους υπηρεσιών. Οι καημένοι έχουν δίκιο (!!!). Είναι τόσο άμωμοι, τόσο άσπιλοι ! Και βέβαια δεν έχουν ακούσει απολύτως τίποτε περί ΚΥΠ (ΕΥΠ) και λοιπών κρατικών υπηρεσιών.

* * *

Όπως, εξάλλου, δεν γνωρίζουν (;) ανάλογο περιστατικό του παρελθόντος, όπου Έλληνες «δημοσιογράφοι» σήκωσαν ελληνική σημαία σε έδαφος εκτός της ελληνικής επικράτειας. (Για περισσότερες πληροφορίες, οι ενδιαφερόμενοι ας απευθύνονται στον πρώην υπουργό εξωτερικών Μ. Παπακωνσταντίνου, ο οποίος και αποκάλυψε το εν λόγω περιστατικό σε πρόσφατη συνέντευξή του, στην τηλεόραση του «SKY»).

* * *

Εμείς πάντως δεν το πιστεύουμε... Θεωρούμε αδύνατον να ευθύνεται η ΕΥΠ ή άλλη μυστική υπηρεσία της χώρας μας στην ύψωση της ελληνικής σημαίας στην Ίμια. Πρώτον, επειδή το διέψευσε ο ίδιος ο διοικητής της Ελληνικής Υπηρεσίας Πληροφοριών, ναύαρχος ε.α. Λεωνίδας Βασιλικόπουλος. Δεύτερον, επειδή →

→ η ΕΥΠ κι οι υπόλοιπες μυστικές και φανερές υπηρεσίες ασφαλείας της χώρας δεν έχουν καιρό ν'ασχοληθούν με τους Τούρκους, αφού - χρόνια τώρα - ασχολούνται με τους Αναρχικούς...

***

Φυσικά, δεν μπορούμε να αποκλείσουμε το ενδεχόμενο να μην ήταν σωστά ενημερωμένος ο Λεωνίδας Βασιλικόπουλος... Βλέπετε, ο καημένος εργάζεται τόσο σκληρά ετοιμάζοντας εκείνες τις αποκαλύψεις του για το ΜΑΒΗ...

***

Ας αφήσουμε, όμως, τις πλάκες κατά μέρος κι ας σοβαρευτούμε.

***

Θερμό επεισόδιο αναμένουμε (πολύ πιθανόν τις επόμενες μέρες...). **Πόλεμο μεταξύ Τουρκίας - Ελλάδας, ΟΧΙ.**

***

Παρά τις υστερικές τσιρίδες της Τανσού Τσιλλέρ και παρά τα νταηλίκια της ηγεσίας του υπουργείου εξωτερικών και του στρατού της Τουρκίας, η γειτονική μας χώρα κάθε άλλο παρά έτοιμη για πόλεμο είναι. Η ανάμιξή της στα εσωτερικά των προς βορρά γειτονικών της χωρών (Αρμενία, Γεωργία, Αζερμπαϊτζάν, Τσετσενία) δεν της αφήνει περιθώρια για αιγαιοπελαγίτικες ναυτικές περιπέτειες. Ο συνεχιζόμενος πόλεμος με τους Κούρδους, στο νότιο τμήμα της, δεν την αφήνει να συγκεντρώσει μεγάλες δυνάμεις στα δυτικά της παράλια. Οι προστριβές της με την Συρία φαίνονται να εντείνονται, ιδιαίτερα εν όψει της ομαλοποίησης των σχέσεων της Συρίας με το Ισραήλ (πράγμα που θα αποδεσμεύσει τη συριακή στρατηγική από τα υψώματα του Γκολάν). Το ίδιο θα συμβεί, σύντομα, και με το Ιράκ. Όσο για το εσωτερικό της μέτωπο, αυτό κι αν παρουσιάζει ραγμές... Η τουρκική αριστερά - κατ'αρχάς - δείχνει, τελευταία, σημεία ανόδου. *(Παρά τους ευσεβείς πόθους του «πασοκο-τροτσκιστικού» ΞΕΚΙΝΗΜΑΤΟΣ - τώρα το παίζει «Τσοβολικό» - που θέλει την τουρκική αριστερά «ακρωτηριασμένη», κρίνοντας εξ ιδίων τα αλλότρια).* Η τουρκική άκρα δεξιά ταλαντεύεται ανάμεσα στην σκληροπυρηνική μερίδα των αταουρκιστών και στο Ισλάμ. Οι συντηρητικοί (κεντρο- δεξιοί κι αριστεροί) έχουν στρέψει τα μάτια τους (και τα χέρια τους) προς την Ενωμένη Ευρώπη, πράγμα που απαιτεί άσκηση συγκρατημένης και όχι τυχοδιωκτικής εξωτερικής πολιτικής.

***

Η Ελλάδα, παρά την «εθνικά υπερήφανη» αποπομπή του μίστερ Χόλμπρουκ και παρά τα αλυχτίσματα της Νέας Δημοκρατίας και της Πολιτικής Άνοιξης περί «προδοσιών», δεν είναι ούτε αυτή σε θέση να επιδιώκει πολεμικές αναμετρήσεις. Η πρόσδεσή της στο άρμα των κεντροευρωπαϊκών δυνάμεων (βλ. Γερμανία), της επιβάλλει ν'ακολουθεί πιστά τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στην αντίθετη περίπτωση, η «τιμωρία» λέγεται **απομόνωση.** Απομόνωση και διπλωματική (όπως εκείνη στη διάρκεια της ελληνο-αλβανικής και της ελληνο-σκοπιανής «κρίσης»), αλλά κυρίως **οικονομική**, σε μια εποχή που το μεγάλο ελληνικό κεφάλαιο ξανοίγεται σε νέους - κυρίως βόρειους - ορίζοντες. Οι Έλληνες συντηρητικοί, λοιπόν, έχουν κάθε συμφέρον στην διατήρηση της - επιβεβλημένης με τη **νέα τάξη πραγμάτων** - ειρήνης. Η αριστερά έχει διακηρύξει εδώ και πολλά χρόνια τη φιλειρηνική της θέση απέναντι στην Τουρκία (ίσως επειδή βλέπει πιο ρεαλιστικά την κατάσταση, ίσως επειδή κάποιος πρέπει να συγκεντρώνει τις ψήφους των ειρηνιστών...). Η άκρα αριστερά - έστω κι αν δεν παίζει εκ των πραγμάτων κανένα ρόλο στις πολιτικές εξελίξεις - είναι κι αυτή «από χέρι» αντίθετη σε όποιες πολεμικές περιπέτειες. Όσο για την άκρα δεξιά, τουλάχιστον για εκείνη τη μερίδα της που δεν ελέγχεται απόλυτα από τις ελληνικές - κυρίως, όμως, τις ξένες - μυστικές υπηρεσίες, παρά τις πορειούλες και τα συνθήματα, δεν πρέπει να την θεωρεί κανείς λογικός ικανή να επηρεάσει τα πράγματα...

***

Και, φυσικά, ούτε οι ΗΠΑ, ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση φαίνονται διατεθειμένες να επιτρέψουν στην Ελλάδα και στην Τουρκία να αρχίσουν έναν πόλεμο, προτού αποφασίσουν οι ίδιες να μετατρέψουν σε θερμό τον μεταξύ τους **ψυχρό πόλεμο.**

***

Έτσι, λοιπόν, τα μόνα αποτελέσματα των ελληνοτουρκικών προστριβών είναι - και θα παραμείνουν - εκείνα που πληρώνει ο λαός, ο τουρκικός και ο ελληνικός : Μεγαλύτερες δαπάνες, στην πλάτη μας, για την «εθνική άμυνα», καθυστερήσεις στην απόλυση των στρατευμένων, σκλήρυνση της αντιμετώπισης των αρνητών στράτευσης, ποταμοί «εθνικής προπαγάνδας» από τα ΜΜΕ και ίσως κάποια νεαρά παιδιά, να κηδεύονται σκεπασμένα με κάποια σημαία και «τιμές ηρώων»...

***

Βλέπετε, οι Αναρχικοί δηλώνουν ανοιχτά την αντίθεσή τους σε κάθε «εθνική» ψευδοσυνείδηση και δεν διστάζουν να κάψουν τα σύμβολα του έθνους. Οι «εθνικόφρονες» δηλώνουν - αντίθετα - την προσήλωσή τους στα «ιδεώδη και στα πεπρωμένα του έθνους και της φυλής», αλλά δεν διστάζουν να υποστείλουν τα εθνικά σύμβολα, όποτε τους το προστάξει κάποιο άλλο ισχυρότερο έθνος.

Δεν πρέπει, ωστόσο, να μας παραπλανά αυτή η «ειρηνιστική» διάθεση της ελληνικής κυβέρνησης. Η χώρα μας - δεν πρέπει να το ξεχνάμε - συμμετέχει ήδη ενεργά σ'έναν άλλο πόλεμο : Στον πόλεμο που διεξάγεται για την ολοκλήρωση της κατάκτησης της Βοσνίας...

***

Όσο για τη «λύση» που βλέπουν κάποιοι στην «αναγνώριση των ελληνικών συνόρων ως ευρωπαϊκών», το πράγμα μιλάει μόνο του... Το μόνο που θα πετύχουν θα είναι να στερήσουν την Ελλάδα από κάθε διαπραγματευτική ικανότητα και δυνατότητα, αφού οι διαπραγματεύσεις θα γίνονται πια απ'ευθείας μεταξύ Γερμανίας και Τουρκίας (μέσω Βρυξελλών, όπου η Ελλάδα δεν θα παίζει κανέναν ουσιαστικό ρόλο)...

***

Θα πρέπει, λοιπόν, να το καταλάβουμε όλοι καλά : **Ο εχθρός όλων των παραπάνω (ΗΠΑ, Ενωμένης Ευρώπης, Τουρκίας, Ελλάδας) δεν είναι άλλος από τους ανθρώπους που στις παραπάνω - και σ'όλες τις υπόλοιπες - χώρες ΑΡΝΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΥΠΟΤΑΧΘΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ, ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ, ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ.**

***

Το αποδεικνύει κι η μεγαλειώδης κινητοποίηση του κρατικού μηχανισμού (Πρυτανεία του ΕΜΠ, Αστυνομία) προκειμένου να ματαιωθεί η συνάντηση των Αναρχικών που είχε προγραμματιστεί στις 9/2/ 96 στο Πολυτεχνείο, με θέμα τις τελευταίες εξελίξεις (δίκες, καταδίκες κλπ.). Οι «κακές γλώσσες» λένε πως στο παιχνίδι ήταν και κάποιοι αριστεριστές που καθυστέρησαν την έναρξη της πορείας που είχαν προγραμματίσει την ίδια μέρα, ώστε να δώσουν «άλλοθι» στον Μαρκάτο... Αληθεύει;

Οι αλυσσιδωτές εξεγέρσεις των κρατουμένων σ'όλες σχεδόν τις ελληνικές φυλακές, τις τελευταίες μέρες, έχουν γίνει πρωτοσέλιδα και πρώτο θέμα σ'όλες τις εφημερίδες και σ'όλα τα ραδιοτηλεοπτικά δελτία ειδήσεων της χώρας.

***

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές, 7 φυλακές βρίσκονται υπό τον έλεγχο των στασιαστών. Δεν μπορούμε να γνωρίζουμε πώς θα έχει διαμορφωθεί η κατάσταση μέχρι τη μέρα που θα κυκλοφορήσει το παρόν τεύχος. Μπορούμε, ωστόσο, να πούμε με βεβαιότητα ότι κανένα πρόβλημα δεν θα έχει λυθεί...

***

Βλέπετε, το πρόβλημα δεν είναι οπωσδήποτε οι κρατούμενοι. Δεν είναι καν το διοικητικό και φυλακτικό προσωπικό των «σωφρονιστικών» καταστημάτων. Δεν είναι ούτε οι δικαστές, οι υπουργοί, οι νομοθέτες....

***

Το πρόβλημα είναι ολόκληρη η κοινωνία μας... Εμείς.

***

Σε εποχές επαναστατικές, τα πράγματα είναι απλά. Υπάρχουν οι καλοί και οι κακοί. Οι πρώτοι πρέπει, με κάθε μέσο, να νικήσουν τους δεύτερους. Τίποτε άλλο δεν έχει - δεν μπορεί εκ των πραγμάτων να έχει - σημασία.

***

Οι δυσκολίες υπάρχουν στις εποχές τις μετεπαναστατικές. Και κυρίως στις προεπαναστατικές. Είναι οι εποχές που δεν είναι ασπρόμαυρες. Είναι οι εποχές που δύσκολα ξεχωρίζει κανείς τους «καλούς» απ'τους «κακούς». Είναι οι εποχές που οι «καλοί» μπορούν να γίνουν «κακοί» κι αντίστροφα. Είναι οι εποχές που καλούμαστε να πραγματώσουμε τα οράματα των επερχομένων και τις εξαγγελίες των πραγματοποιημένων επαναστάσεων.

***

Είναι οι εποχές που δεν σηκώνουν αφορισμούς.

***

Δεν είναι, λοιπόν, μόνο το «συναίσθημα» αυτό που μας υπαγορεύει να σταθούμε στο πλάϊ των εξεγερμένων... Είναι και η γνώση !

***

Η γνώση, λοιπόν, μας λέει πως εδώ και δεκάδες χιλιάδες χρόνια, οι φυλακές (κι ακόμη περισσότερο οι καταδίκες σε θάνατο, οι σωματικές ποινές κλπ.) δεν έχουν κατορθώσει να εξαλείψουν το έγκλημα. Η γνώση μας λέει πως το «έγκλημα» είναι έννοια σχετική. Κάθε τόπος, κάθε χρόνος, κάθε κοινωνία και κάθε κοινωνική ομάδα έχει τα δικά της «εγκλήματα». Η γνώση μας λέει, πως, αν η συγκεκριμένη κοινωνική ομάδα δεν διαθέτει «εγκλήματα», θα; πρέπει να τα επινοήσει, αν θέλει να επιβιώσει σαν αυτή που είναι...

***

Αν, ωστόσο, δεν ψάξουμε και δεν βρούμε μιαν απάντηση στο ερώτημα : τί είναι το «έγκλημα», δεν θα μπορέσουμε ποτέ να απαντήσουμε στο ερώτημα : ποιός είναι ο «εγκληματίας» και πολύ περισσότερο στο : πώς, λοιπόν, θα «προστατευθεί η κοινωνία» απ'το «έγκλημα» και τον «εγκληματία» ;

***

Οι παραπάνω σκέψεις και προβληματικές δεν είναι, βέβαια, δικές μας. Ακόμη, ομολογούμε ότι, αν θέλαμε ν'αποδώσουμε σε κάποιον την πατρότητά τους, αυτό θα ήταν αδύνατο, επειδή τα ερωτήματα που διατυπώσαμε παραπάνω έχουν ρίζες που χάνονται μέσα στην προϊστορία. Άλλωστε, δεν είναι αυτό που επιδιώκουμε... Αυτό που επιδιώκουμε είναι να εμποδίσουμε την όποια εύκολη **ψευδολύση κάποιων ψευδοπροβλημάτων**, πράγμα που αντί να απλουστεύσει θα περιπλέξει ακόμη περισσότερο την κατάσταση και θα οδηγήσει σε χειροτέρευση των κοινωνικών συνθηκών μέσα στις οποίες ζούμε.

***

Για να μπορέσουμε να ξεκινήσουμε, λοιπόν, από κάπου ας εξετάσουμε κατ' αρχήν τον ορισμό του **εγκλήματος ως αντικοινωνικής συμπεριφοράς**. Με άλλα λόγια, το έγκλημα είναι η ενέργεια ή παράλειψη ενός ατόμου που βλάπτει το συμφέρον του κοινωνικού συνόλου.

***

Με την πρώτη ματιά, διαπιστώνει κανείς πως ο παραπάνω ορισμός **δεν ορίζει στην ουσία τίποτε**. Ίσως πριν από μερικές χιλιάδες χρόνια αυτό το «κοινωνικό σύνολο» να μπορούσε να θεωρηθεί ως **συγκεκριμένο σύνολο συγκεκριμένων ατόμων με συγκεκριμένες μεταξύ τους σχέσεις**.

***

Σήμερα, όμως, **το κοινωνικό σύνολο έχει διευρυνθεί τόσο που δεν είναι δυνατόν να θεωρηθεί «κοινωνικό», εφ'όσον τα μεμονωμένα άτομα που το αποτελούν δεν «κοινωνούν» (δηλαδή δεν έχουν κανένα πραγματικά κοινό μεταξύ τους σημείο αναφοράς)**. Παράλληλα (και μάλιστα περισσότερο τα τελευταία χρόνια) αυτό το **κοινωνικό σύνολο έχει τόσο κατακερματισθεί, ώστε ούτε ως «σύνολο» μπορεί να νοηθεί.**

***

Αν, όμως, το «κοινωνικό σύνολο» είναι ανύπαρκτο, τότε πώς μπορεί να έχει οποιοδήποτε «συμφέρον», το οποίο μάλιστα να βλάπτεται από κάποια «αντικοινωνική συμπεριφορά» ενός μέλους του ;

***

Αν, πάλι, δεχθούμε ότι **το κοινωνικό σύνολο - ταυτιζόμενο με την «κοινωνική οργάνωση» - είναι ένα σύνολο κανόνων που ρυθμίζουν τη συμβίωση κάποιας ομάδας ατόμων που τυχαία συνέπεσαν την ίδια χρονική στιγμή στον ίδιο χώρο**, τότε θα πρέπει να θέσουμε το ερώτημα : **Ποιός και με ποιό «δικαίωμα» επιβάλλει αυτούς τους κανόνες** ; Και : **Δεν έχει, λοιπόν, το μεμονωμένο άτομο το «δικαίωμα» να παραβιάσει αυτούς τους κανόνες που κάποιος τρίτος επιβάλλει σ'αυτόν και στους συνανθρώπους του, εξυπηρετώντας φυσικά το δικό του συμφέρον κι όχι το συμφέρον της του (ήδη ανύπαρκτου) «συνόλου» των ατόμων που υπόκεινται στους κανόνες αυτούς ;**

***

Ερωτήματα ατέλειωτα και αναπάντητα... Κι όμως, απ'την απάντηση που θα τους δοθεί εξαρτάται το μέλλον... Το μέλλον, όχι μόνο των κρατουμένων και των κρατούντων, αλλά το μέλλον όλων μας.

***

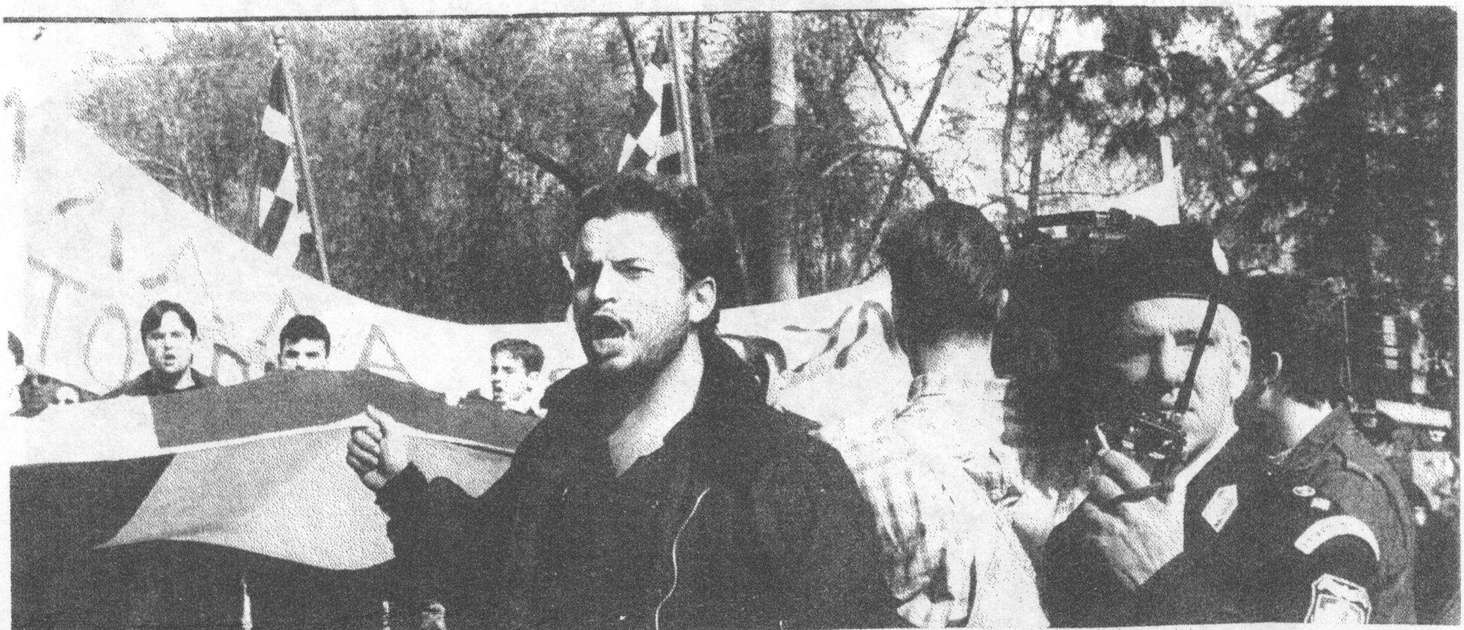
Η μόνη απάντηση (όχι λύση) που μπορεί να δοθεί, στα πλαίσια, της σύγχρονης θλιβερής κοινωνικής πραγματικότητας, είναι ότι **οι φυλακές δεν σώζουν τ'αφεντικά, όπως άλλωστε αποτυχαίνουν και στον διακηρυγμένο ρόλο τους του «σωφρονιστή»...**

***

Μέχρι να ολοκληρωθεί αυτή η σελίδα, οι εξεγέρσεις στις φυλακές είχαν, τελικά, «τεθεί υπό έλεγχο. Μην ανησυχείτε όμως. ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΔΕΝ ΣΒΥΝΕΙ !

εθνικές υστερίες... έπληξαν τους εθνικόφρονες ναζιστές της χρυσής αυγής.

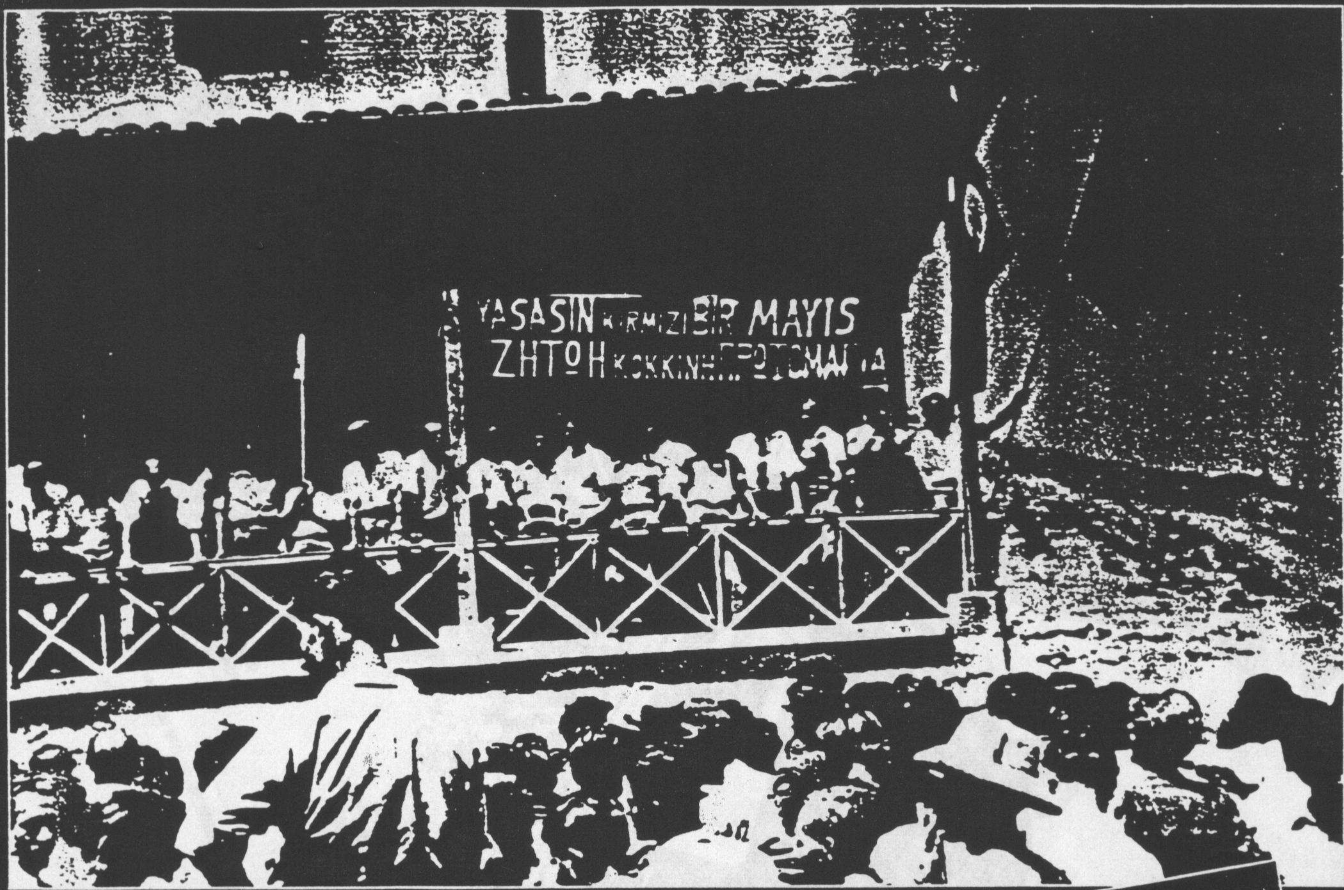
30 περίπου χιτλεράκια έδωσαν παράσταση το πρωί της 4/2/96 έξω απ'το υπουργείο εξωτερικών, όπου έκαψαν τούρκικες κι αμερικάνικες σημαίες, υπό τα στοργικά βλέμματα των μπάτσων που μόνο δεν τους χειροκροτούσαν. «Βέβαια», τους είπαν, «στην πρεσβεία της Τουρκίας, δεν κάνει να πάτε». Και τα βουριασμένα χιτλεράκια διαλύθηκαν. Ο φακός του Αναρχικού ήταν εκεί...

...και μια δυναμική εκπρόσωπος
του "αδυνάμου" φύλου...
Κάνουμε λάθος
ή πράγματι την είδαμε να συμμετέχει
στις ομάδες "περιφρούρησης του πανεπιστημιακού ασύλου"
του Μαρκάτου, τον περασμένο Νοέμβρη, στο Πολυτεχνείο ;

Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι εργάτες διαδηλώνουν ενωμένοι κάτω από την κόκκινη σημαία της παγκόσμιας επανάστασης ενάντια σε ελληνοκυπριακά και τουρκοκυπριακά αφεντικά.

ΚΑΤΩ ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ. ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΟΛΗ Η ΓΗ.

Μικρή συμβολή ενάντια στο βρυκολάκιασμα των εθνικισμών που παγκόσμια επανεμφανίζονται απειλητικοί.

ΧΑΝΙⒶ ΦΛΕΒΑΡΗΣ '96

Τα ασφάλιστρα ανεβαίνουν...
Τα καύσιμα ανεβαίνουν...
και στη γωνιά παραμονεύει ο τροχονόμος με την κλήση !

Μήπως υπάρχει άλλη λύση;

Αναρχική Πρόταση

(Τα λόγια είναι δικά μας. Η φωτογραφία είναι από το Βάσκικο Αναρχικό περιοδικό Ekintza Zuzena = Άμεση Δράση, Χειμώνας '95-'96).